

İM ZASIYLA İFTAR

RAMAZAN AYI BOYUNCA
ALAKART HİZMET VERMEKTEYİZ.
MENÜMÜZDEN DİLEDİĞİNİZ
LEZZETLERİMİZLE SİPARİŞİNİZİ
OLUŞTURABİLİRSİNİZ.

BİLGİ - REZERVASYON

SUADIYE:
0216 301 2002

KUZGUNCUK:
0216 553 3333

ÇİFTEHAVUZLAR:
0216 202 2010

Kuzguncuklular Derneği'ne Yeni Yönetim

Detaylar sayfa 2'de...

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

kuzguncuk varlık

kuzguncukvarlik.com

ŞUBAT 2026 / SAYI 7 Fiyat 50₺

HER AYIN 15'İNDE
YAYINLANIR

Gazete,

1 Gazete olarak
bir kampanya
başlatıyoruz: Bir
Gazete, Bir Can.

C Bu destek, onlara
gönülden bakan
insanlara küçük
de olsa bir maddi
katkı sağlar. Bu
kampanyaya
öncelikle
esnafımızın
desteğiyle başlıyoruz
ve herkesi bu iyiliğe
ortak olmaya davet
ediyoruz.

sayfa 6' da...

Hikmet Erdoğan
amcamız yılların
alışkanlığıyla
Tarihi Gül Ekmek
Fırını'na doğru
yönelince içimiz
sızladı...
Kolay değildi...

Kuzguncuk'ta 100 yıldır
ilk kez PİDESİZ RAMAZAN
başlıyordu...

KUZGUNCUK'TA PİDESİZ RAMAZAN...

ASKIDA KUZGUNCUK VARLIK

Kuzguncuk Vapur İskelesi

sayfa 20-21'de...

Nedret Ebcim

ÖZEL
DOSYA

BAŞYAZI

Cengiz Kaptanoğlu

Kuzguncuk'ta
Hayat
Devam
Ediyor
Ama...

Köşe yazısı sayfa 2'de...

DİPNOT

Ömür Kahraman

İcadiye
Caddesi: Bir
Yerin Değil,
Bir Hâlin
İcadı

Köşe yazısı sayfa 14'te...

BİZİM MAHALLE

Büşra Ekim Gürbüz

Kuzguncuk'a
bir Tohum
Kütüphanesi
çok yakışır!

Köşe yazısı sayfa 16'da...

Kuzguncuk Bir Semt Değil, Bir Ruh

Astrolog
Ferdî Bozdoğan

Röportaj
sayfa 13'de... Oya Coşkun

Ayten Çalış Kurtçu

Röportaj

HASAN KAÇAN

BİR MEDENİYET
PROTOTİPİ:
"KUZGUNCUK"

sayfa 24-27'de...

BAŞYAZI

Cengiz Kaptanoğlu

Kuzguncuk'ta Hayat Devam Ediyor Ama...

Kuzguncuk'ta hayat, her şeye rağmen kendi ritmini korumaya çalışıyor.

Vapur Kafe BELTUR oldu... Çay 10 TL. Eğer bu bir "gaz alma" uygulaması değilse, güzel. Şu an eskisi gibi oturuyoruz, konuşuyoruz, tepemize dikilen yok. Bu hava bozulmamalı. Çünkü Kuzguncuklu orada hâlâ soluk alabiliyor.

Bir masada oturup Boğaz'a bakmak, komşuyla iki laf etmek, mahalle olma hâlini kaybetmemek önemli. **Bazen mesele çayın fiyatı değil, çayın hâlâ içilebiliyor olmasıdır.**

Biz Kuzguncukluların oturacağı, hasbihal edeceği, anılarını tazeleyeceği bir kahvehaneye ihtiyacımız var.

Bu da olacak! Giden gidene diye geçen sayının manşetini okudukça içim yanıyor. Ne kadar hizmet değerleri taşınmış, gitmiş.

Hele tam 100 yıllık Gül Ekmek fırınının kapanmasını

hazmedemiyorum. Yine Kuzguncuk İlkokulu öğrencileri 16 Ocak'ta başka bir okulda, başka sınıflarda buluştular.

Çocuklar uyum sağlar, biz büyükler alışırız; fakat bu işin bir

"takip" tarafı var. Restorasyon denilen şey, tabelayla değil takvimle ölçülür.

Kuzguncuk İlkokulu'nun sürecini sıkı sıkıya izleyeceğiz. Bu mahalle, çocukların sesini kaybetmeyi göze alamaz.

Bir diğer mesele: çukurlar. İcadıye ve ara sokaklar... Söylenecek çok söz var. Bazen bir sokaktan geçmek yürümek değil, manevra yapmak oluyor. Temizlik işini ayrıca sıkı tutmak gerekiyor. **Zira Kuzguncuk özensizliği kaldırmaz.** Burası sıradan bir mahalle değil. Kuzguncuk, vitrin değil; yaşayan bir hafıza. Burada yapılan her iş, atlanan her detay, sadece bugünü değil yarını da etkiliyor. Bir kaldırım taşı, bir okul kapısı, bir sokak lambası... Hepsi bu semtin kimliğinin parçası. **Biz Kuzguncuk Varlık olarak, alkıştan çok not tutmayı tercih ediyoruz.**

Övgüyü de eleştiriyi de aynı yerden yapıyoruz: **Mahallenin içinden.**

Çünkü Kuzguncuk,

"idare eder"le değil, özenle yaşar.

Kuzguncuklular Derneğine Yeni Yönetim

Kuzguncuklular Derneği'nin 15 Şubat Pazar günü yapılan genel kurulda başkanlığa seçilen Sayın Ayşe Sema Tütüncü'yü ve yeni Yönetim Kurulu'nu tebrik ediyor, çalışmalarında başarılar diliyoruz.

Yönetimde yer alan isimler şöyle:

Ayşe Sema Tütüncü
(Başkan)

Uluç Ali Demir
(Başkan Yardımcısı)

Alen Malhas (Sayman)

Güneş Baysal Tabak (Sekreter)

Nilgün Cömert

Nesra Gürbüz Acar

Diğden Eruğuz

Denetleme:

Figen Uçkaç

Nilüfer Alagöz

Şengül Alemdar

KÜNYE

kuzguncukvarlık

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

İmtiyaz Sahibi -Yazı İşleri Müdürü:

Engin Şenol

engin@kuzguncukvarlik.com

Yayın Kurulu:

Cengiz Kaptanoğlu, Nedret Ebcim, Yalçın Öcal, Mustafa Yılmaz, Mehmet Altunbulak, Murat Şahan, Olcay Demir, Burhan Karaçam, Yılmaz Özbakır, Osman Mete, Rıdvan Öztürk, Nusret Güre, Ali Doğan, Büşra Ekim Gürbüz

Kurumsal İletişim Sorumlusu:

Oya Coşkun

0 501 651 25 00

info@kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya ve İçerik Üretme Sorumlusu:

Büşra Ekim Gürbüz

busra@kuzguncukvarlik.com

Tasarım-Mizanj:

FNP
digital

Fatoş Zerener, Erhan Zerener, Ali Doğan

Hukuk Danışmanı: Dağbaşı Hukuk Ofisi

Av. Yunus Ali Dağbaşı

Temsilcilikler:

Almanya: Nuri Maminoğlu

Fransa: Dursun Bilgiç

K.Makedonya: Dr. Mükrem Şaban

Gürcistan: Dursun Köse

İdare Yeri:

Barbaros Mahallesi, Mor Sümbül Sokak
VARYAP Meridyen 1.Blok No: 49
Ataşehir - İSTANBUL - TÜRKİYE

Basım Yeri: Akademi Basın Yayın
Topkapı-İstanbul

Türü: İktisadi ve ilmi, Türkçe, Aylık, Yerel, Süreli

Her konuda ulaşmak için:

Telefon: 0 216 515 33 55

WhatsApp: 0 532 547 69 20

info@kuzguncukvarlik.com

Web: kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya Adresleri:

X Instagram Facebook LinkedIn kuzguncukvarlik

Kuzguncuk Varlık Gazetesi Resmi Gazete'nin 6 Temmuz 2022 tarih ve 31888 sayılı nüshasında yayınlanarak yürürlüğe giren BASIN AHLAK ESASLARI'na uymayı taahhüt eder.

Bu Sayıda Neler Var?

Sevgili dostlarımız,

Kuzguncuk'un sesi olmak; değerlerini hatırlatmak ve yaşatmak gayesiyle çıktığımız bu yolda 7. sayımızla yeniden kapınızı çalmanın heyecanını yaşıyoruz.

Basılı gazetelerin birer birer azaldığı bir çağda, evet; yaptığımız şey biraz “çılgınlık” gibi görünebilir. Ama Kuzguncuk'un ruhu tam da böyle: Ne bugünü kaçırmaz, ne geçmişi unutmaz. Biz de Kuzguncuk Varlık'ta; elimizde tutabildiğimiz basılı gazeteyi korurken dijital mecralarda da mahallemizin sesini büyötmeye devam ediyoruz.

Bu sayının **Özel Dosyası**, hepimizin gündeminde olan **Kuzguncuk Vapur İskelesi / Vapur Kafe**.

Kuzguncuk'un yaşayan belleği, kıymetli yazarımız **Nedret Ebcim**, iskelemizin tarihini kaleme alırken; komşularımızın anıları, arşiv fotoğrafları ve mahalle sohbetleri de bu dosyada bir araya geliyor. Bu değerli katkıları için Çetin Özbakır'a ve Kuzguncuk Köyümüz İletişim Grubu'na teşekkür borçluyuz.

Başyazarımız Cengiz Kaptanoğlu, “Kuzguncuk'ta hayat devam ediyor ama...” diyerek hem Vapur Kafede yaşanan dönüşüme hem de mahallemizin gündelik meselelerine — okul restorasyonu, sokaklardaki çukurlar, temizlik ve özen meselesi — içeriden ve sahici notlar düşüyor.

Engin Şenol, “Pidesiz Ramazan” yazısıyla kayıplarımıza, mahalle hafızasında bıraktıkları izlere buruk bir gönderme yapıyor.

Bu sayıda bugünün Kuzguncuk'u da var elbette...

- “Kuzguncuk'un Değerleri” köşemizi başlatıyoruz. İlk konuğumuz: denizlerde Kuzguncuk'u temsil eden genç kaptan Ertuğrul Vatan.
- Bir semt değil, bir ruh” dosyamızda; astrolog Ferdi Bozduman ile Oya Coşkun'un gerçekleştirdiği söyleşi yer alıyor.
- Ayten Çalış Kurtçu hocamızın, Hasan Kaçan ile yaptığı “Bir Medeniyet Prototipi: Kuzguncuk” başlıklı kapsamlı röportaj ise bu sayının en özel köşelerinden.
- Mahalleye farklı pencereler açan yazılar da bu sayıda:
- Ömür Kahraman, “İcadiye Caddesi: Bir Yerin Değil, Bir Hâlin İcadı” yazısıyla İcadiye'nin ritmini ve dönüşümünü anlatıyor. Kıymetli yazarımıza geçirdiği operasyon dolayısıyla geçmiş olsun dileklerimizi de buradan iletiyoruz.
- 96 yaşındaki Hikmet Erdoğan ile sohbetimiz, “Eski Kuzguncuk'u bulamazsın ki... arıyoruz, arıyoruz...” cümlesiyle hafızamızda derin bir iz bırakıyor.
- Ve elbette Sizden Gelenler: Yollardaki çukurlar, temizlik sorunları, mahallemizin gerçek gündemi bu sayıda da yerini buluyor.
- Kurumsal İletişim Sorumlumuz Oya Coşkun ise gazetemizin başlattığı; “Bir Gazete, Bir Can” kampanyamızı siz okurlarımıza duyuruyor.

Kitap Köşemizde, Nedret Ebcim'in “Adan Z'ye Kuzguncuk Ansiklopedisi” kitabına yakından bakıyor; semtin anlatılmayı hak eden kültürel dokusuna bir kez daha selam veriyoruz.

Şiirleri ve yazılarıyla gazetemize katkı sunan İsmail Ünver, Derviş Mustafa Öztürk ve Celal Cavit Yıldırım'a ayrıca teşekkür ederiz.

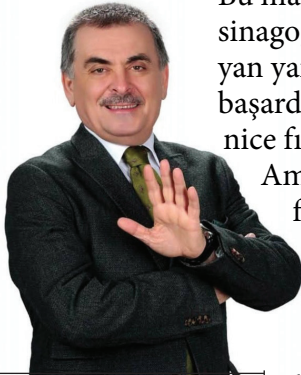
“Sizden Gelenler” köşemizde ise yine komşularımızın taleplerini yetkililere ulaştırma konusunda üzerimize düşeni yapmaya çalışıyoruz.

Kuzguncuk; konuşarak, hatırlayarak, paylaşarak ve dayanışmayla güzelleşiyor. Siz yazdıkça, anlattıkça, katkı sundukça **Kuzguncuk Varlık** yaşamaya devam edecek.

İyi okumalar.

Kuzguncuk Varlık Yayın Kurulu

Editörden

Bu mahalle camisiyle, sinagogu ve kilisesiyle yan yana durmayı başardı. Yüzyıllar geçti, nice fırtınalar koptu. Ama iftar vakti o fırının önünde bekleyen insanlar hep aynıydı:

Sabırsız, umutlu ve hep birlikte.

Şimdi o ateş söndü. **Bu Ramazan Kuzguncuk ilk kez pidesiz değil sadece; ilk kez eksik.** Çünkü bazı kokular insanın çocukluğudur. Bazı dükkânlar mahallenin kalbidir. Ve bazı fırınlar sadece ekmek değil, hatıra pişirir. Belki yine bir yerde pide bulunur. Belki sofralar kurulur. **Ama o taş fırının önünde biriken Ramazan heyecanı artık yok.** Kuzguncuk, hafızasından bir sayfa daha kaybetti. Biz bugün bir fırını değil, bir zamanı uğurluyoruz. **Ve insan en çok, çocukluğunun kokusu kaybolduğunda ağlıyor.**

Kuzguncuk lütfen artık kendine gel. İnisifiyatifi eline al. Hayatının çalınmasına izin verme...

Engin Şenol

KUZGUNCUK'TA PİDESİZ RAMAZAN...

Bazı kayıplar sessiz olur.

Kapısına kilit vurulur, kepengi iner, tabelası sökülür...

Ama aslında kapanan bir yalnızca dükkân değil, bir hatıradır.

100 yıllık Tarihi Gül Ekmek Fırını kapandı.

Belki birileri için sadece bir işletmeydi. Ama Kuzguncuk için o, akşam ezanıyla birlikte sokağa yayılan sıcaklığı. Taş fırından çıkan ilk pidenin kokusuydu. Babaların “Sıcakken götür” diye tembihiydi. Çocukların elini yaka yaka kopardığı ilk lokmaydı.

KUZGUNİ

Oya Coşkun

Hayvanların Dostu Kuzguncuk

Kuzguncuk, hayvan dostu bir semt. Burada neredeyse aç bir hayvan görmek mümkün değil.

Sokaklarda sürücüler için asılmış **“Dikkat Kedi Çıkabilir!”** tabelaları bile var. Çünkü bu semtte hayvanlara gönülden bağlı, hayatını onlara adanmış insanlar yaşıyor. Burası öyle bir yer ki; başka semtlerde terk edilen hayvanlar gece vakti Kuzguncuk’a bırakılıyor. Çünkü herkes biliyor; burada hayvana bakılır, sahip çıkılır.

Birçok esnaf dükkânının önünde hayvanlara mama verir, onlara küçük yuvalar yapar, kapılarını açar. Benim için hayvan sevmeyen insanı da sevmez. Benim de bir köpeğim var; lise yıllarımda ise bir kedim vardı. İnsanların hayvanlarını terk etmesini asla anlayamıyorum. Onlar zamanla birer evlat oluyor. İnsan evladından vazgeçebilir mi?

Lütfen çocuklarınıza hayvanları sevmeyi, onlara zarar vermemeyi öğretin. Unutmayalım ki eğitim evde başlar.

Gazete olarak bir kampanya başlatıyoruz:

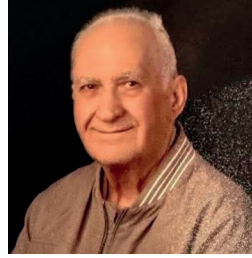
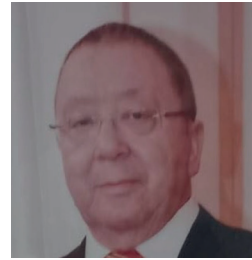
Bir Gazete, Bir Can.

Naçizane fikrim şudur; ayda sadece 100 TL ile herkes Kuzguncuk’taki hayvanlara destek olabilir. Bu destek, onlara gönülden bakan insanlara küçükde olsa bir maddi katkı sağlar. Bu kampanyaya öncelikle esnafımızın desteğiyle başlıyoruz ve herkesi bu iyiliğe ortak olmaya davet ediyoruz.

YAKIN ZAMANLARDA ARAMIZDAN AYRILANLAR

RAHMETLE ANIYORUZ

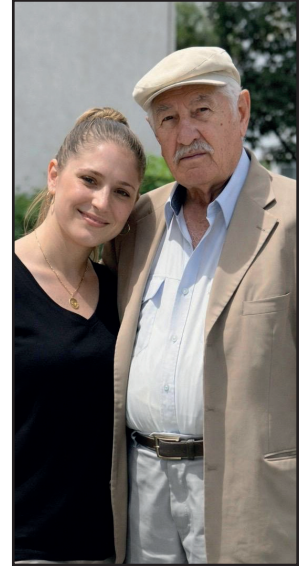
Kuzguncuk güzel insanlarla doluydu. Kimileri güzel anılar bıraktı, kimileri sessizce uçup gitti. Fotoğraflara baktığımızda, ‘Vay, o da mı gitmiş?’ diyeceğimiz o kadar çok isim var ki...

Abdullah Başara
xxZerrin Uzunoglu
(Ocak 2026)İshak Erbaş
(Ocak. 2025)Ali Kemal Güzel
(Şubat 2026)Sebahattin Özdeniz
(Şubat 2026)Fazlı Ay
(Şubat 2026)

Arkadaşımız Oya Coşkun’un Acı Günü

Kuzguncuk Varlık Gazetesi’nin Kurumsal İletişim Sorumlusu Oya Coşkun’un dedesi Fazlı Ay vefat etti.

Karadeniz Ereğli’de defnedilecek Merhuma rahmet, arkadaşımıza ve yakınlarına sabr-ı cemil niyaz ederiz.

(Fotoğraf: Cetin Özbakır)

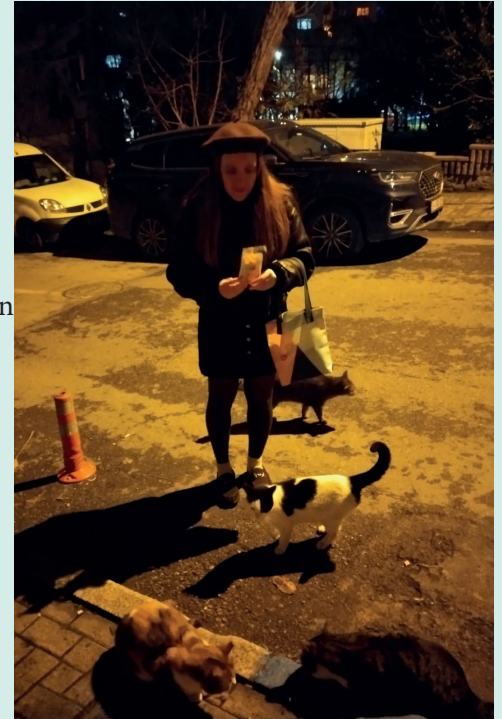
2019’dan bir kare:
Şevketin.Kahvesi....

Kuzguncuk’un Sessiz Gönüllülerinden: Neslihan

Adı Neslihan. Tam bir Kuzguncuk sevdalısı. Aslında Ataşehir’de yaşıyor; Üsküdar’da bir firmada satın alma sorumlusu olarak çalışıyor. Ancak onu özel kılan şey, her akşam iş çıkışında çantasına kediler için yemini koyup yürüyerek Kuzguncuk’un yolunu tutması.

Mahallenin kedileri Neslihan’ı tanıyor. Niyetini biliyorlar. Onu gördüklerinde etrafını sarıyor, sessiz bir anlaşmayla buluşuyorlar. Bu karşılıksız bağ, Kuzguncuk’un hâlâ yaşattığı mahalle ruhunun en güzel örneklerinden biri.

Kuzguncuk; güzel insanların yaşadığı, sevgiyle kurulan ilişkilerin hâlâ mümkün olduğu bir yer. Sevgi yüklü insanların vazgeçemediği bir köy adeta. İyi ki varsınız.

KUZGUNCUK PİLAVI

İftar Menüsü

İstediğin menüyü seç

Mercimek çorbası , hurma ve zemzem ikramımız olsun

Ramazan birlikte paylaşınca güzel !

📷 tarihikuzguncukpilavi ☎ 0552 158 06 60

Kuzguncuk mahallesi İcadiye caddesi
no15/A Üsküdar İstanbul

Haydan Hu'ya Üsküdar.

**Lütfen baştan sona okuyun.
Olayların hepsi gerçektir.
Tüm Yenimahallelilere ve
Üsküdüdarlılara hediye olur.**

*Rabbim tüm vefat edenlere rahmet
eylesin. Haydan Hu'ya...*

1970'te Bağlarbaşı'ndan çıktım yola,
Çiftlik durağında verdim mola.
Bir de baktım ki kara kutulu bir sinema,
şaşırdım kaldım valla;
televizyon dedikleri bu ola.

Allem ettim kallem ettim,
oradan Yenimahalle'de verdim mola.
Bir baktım sağıma Kahveci Kutu Kemal
Amca, bir baktım soluma Manav Besim
Amca.

Agoranın ünü mahşeri kalabalık,
meğerse burada cümbüş varmış;
başrolde Teksas, İcap ve Aram Alık.

Tuzsuz Bekir Amca açmış mekânı,
Berber Manol ve Lokantacı Enişte için
gırgırında.

Manav Güngör ve Selim Abiye selam
verdim.

Ispartalı sütçülere, Çorumlu çöpçülere
merhaba dedim.

Kral Hacı Amcamda tulumba tatlısı
yedim.

Fehmi Amcanın kahvesinde biraz laklak
ettim, oradan Marangoz Turgay Abiye
gittim.

Allem ettik kallem ettik,
Bağlarbaşı toprak sahaya maça gittik.
İşte macera burada başladı.

Bisiklet kiraladık, turladık.
Leon Abiye ayıp ettik.
Az gittik uz gittik,
Selamsız Tepesi'nde konaklayıverdik.

Baktık Topaç ve Müdür kuş tutuyor,
biz de tüttürelim dedik.
Of dedim, pof dedim, terledim.
Bostan Kuyusu'nda yıkanıp kendime
geldim.

Çinili Hamam'ın köşesi yine dolmuş
gençlerle.
Yukarıdan sesler geliyor:
"Hakkı, Hakkı dolmayı kaptı!"

Bir grup arkasında çocuklar,
askeri marşla coşmuşlar.
Apti, Hikmet'i ve Şenol'u gördüm;
muziplik bu ya.

Zeynep Kamil'e, bahçeye gidelim dedik;
incir ve ayvanın kralını yedik.

Bizim zamanımızda bostanlar
ve yazlık sinemalar vardı,
yalan değil;
yer bize dardı.

Bir akşam Eser Sineması,
diğer akşamlar Çiftlik, And, Yıldız,
Neşe, Işık, Gül...

Seyit Ahmet Deresi'nde öterdi bülbül,
Kısıklı ve Çamlıca'da açardı
en güzel nergis ve sümbül.

Altunizade Erzurum Sitesi'nde,
Küçük Çamlıca'da kutlanırdı Hıdırellez.
Kiliselerde dağıtılırdı
renkli yumurta ve şekerler.

Bir bayram öncesinde çok ağladım;
yırtık ayakkabılarımla
çok bayram yaptım.

Hasan Efendi'ydi babamın adı;
hep beraber süt satardık.

Ailece ahşap virane evlerde
çok yaşadık.

Karacaahmet bizim için değişik bir yerdi;
çünkü Üsküdar'ın kabadayıları
buraya gelirdi.

Fethi Paşa Korusu'nda geçti gençliğim,
Kuzguncuk'ta olmuştur en güzel dileğim.

O günlerde herhalde bizde vardı haya;
şimdiki gençlik bence
yolda kalmış yaya.

Doğancılar Parkı herkesin buluşma
yeriydi.
Benim ruhum her zaman deliydi.

Selamsız'da Luther vardı,
garibin biriydi.
Selamsız'da top oynayan Tahir
çok seriydi.

Çelik çomak oynardık
Bağlarbaşı toprak yolda.
Denize giderdik
Salacak Koyu'nda.

Fıstık Ağacı, İcadiye, Sultantepe...
Çok anılarım oldu.
Buralarda çok değerli
arkadaşlarım oldu.

Üsküdar Meydan şimdi otobüs doldu.
Benim düğünüm
1986'da Erenler'de oldu.

Üsküdar'dan Ahmediy'e yürürdük
yaya,
orada takılırdık tramvaya,
çiçekçiye kadar baya.

Kusura bakmayın,
başınızı ağrıttım;
eski anılarımın birazını
sizlerle sattım.

Üsküdar benim için
en güzel kalacak.
Anılarımız inşallah
ebedî kalacak.

Derviş Mustafa Öztürk

Sır...

tüab

Fikret Yavuzçetin
177x236cm

Fikret 'in
Yeri

Köyümüzün, hayatın her alanında var olan gençleriyle gurur duyuyoruz. Her sayıda bir gencimize yer vereceğimiz köşemizin ilk konuğu; köyümüzün sevilen imamı, kıymetli hocamız Aydın Vatan'ın oğlu, genç kaptan **Ertuğrul Vatan...**

Altunizade Hafize Özel İlköğretim Okulu'nda tamamladım. Lise sınavları sonrasında Ortaköy Ziya Kalkavan Denizcilik Lisesi'ni kazandım. Denizcilik sektörüyle burada tanıştım ve kaptan olmaya karar verdim. Lisans eğitimimi Piri Reis Denizcilik Üniversitesi Deniz

Sizi tanıyarak başlayalım.

E.V: 29 Şubat 1996'da, Vatan ailesinin büyük oğlu olarak Kuzguncuk'ta dünyaya geldim. İlköğretimimi

Ulaştırma Mühendisliği Bölümü'nde tamamladım.

Bir dönem semtimizde komşumuz olan Yasa Denizcilik bünyesinde, ham

petrol taşımacılığı yapan tanker gemilerinde 2020 yılından bu yana 3. kaptan olarak görev yapıyorum. 2025 yılı Nisan ayında da evlendim.

Denizcilik mesleğine yönelmeniz kimler etkili oldu?

E.V: Denizcilikle tanışmam lise döneminde gerçekleşti. Babam Aydın Vatan ve aile büyüğümüz Cengiz Kaptanoğlu'nun teşvikleriyle önce Ziya Kalkavan Denizcilik Lisesi'ni, ardından Piri Reis Denizcilik Üniversitesi'ni kazandım. Sağladıkları staj imkânları sayesinde mesleğe ısındım ve bu işi profesyonel olarak yapmaya karar verdim.

2020'den bu yana Yasa Holding bünyesinde, dünyanın farklı noktalarında büyük bir memnuniyetle çalışıyorum. Genç kardeşlerime de bu mesleği samimiyetle tavsiye ediyorum.

görüşü ne olursa olsun herkesin birbirine hoşgörülle yaklaştığı bir mahalleydi burası.

Semtin her köşesinde kendimizi güvende hissederdik. Bu ortam bize özgüven ve sağlam bir karakter kazandırdı. "Kuzguncuk'ta yaşıyorum" dediğimde aldığım tepkiler, bu ayrıcalığın değerini bugün 30'lu yaşlarıma gelmişken daha iyi anlamamı sağlıyor.

Bugünün Kuzguncuk'u için ne düşünüyorsunuz?

E.V: Kabul etmek gearekir ki Kuzguncuk, büyüklerimizden dinlediğimiz ve çocukluğumuzda son demlerine tanıklık ettiğimiz hâlden oldukça farklı. Akıllı telefon çağının en çok etkilediği semtlerden biri. "Güzide köy" kimliği ile "ticarethane" kimliği arasında gidip gelen bir yerde duruyor.

Değişen jenerasyonlar ve dışarıdan gelen göçle birlikte, mahalle kültürünü oluşturan

değerlerin kaybolma riski var. Geçmişteki gibi "arı" bir Kuzguncuk bugün belki mümkün değil; ancak semte yeni taşınan ya da burada ticari faaliyetlere başlayan herkesin Kuzguncuklu kimliğini hızla benimsemesi gerektiğine inanıyorum. Bize miras kalan değerleri ancak bu şekilde yaşatabiliriz.

Son olarak eklemek istedikleriniz?

E.V: Kuzguncuk Varlık Gazetesi'nin bu değerleri

yaşatma çabasını çok kıymetli buluyorum. Çalışmalarınızı tebrik ediyorum ve destekliyorum. Nice Kuzguncuk buluşmasında, daha kalabalık ve daha güçlü bir şekilde bir arada olabilmek dileğiyle.

Kuzguncuk'ta büyümek size neler kattı?

E.V: Kuzguncuk'ta doğmak ve büyümek, dedemden dinlediğim eski İstanbul'a tanıklık etme fırsatı sundu. Ben ve akranlarım, 2000'li yılların başında komşuluk ilişkilerinin hâlâ güçlü olduğu bir ortamda yetiştik. Dini, milliyeti ya da dünya

Sizden Gelenler

Kuzguncuk Menteş Sokak'ta yolların durumu

Çukurlarla dolu yollar ve düzensiz çöp birikimi, hem yayalar hem de araçlar için ciddi sorun yaratıyor. Mahalleli, Menteş Sokak'ta kalıcı bir düzenleme yapılmasını istiyor.

Kuzguncuk'un sesi olmaya, sizden gelenleri paylaşmaya devam ediyoruz.

Vivo Y36
İstanbul, 25 Ocak 2026, 10:41

Çöp konteynerine 50 metre mesafeden Kuzguncuk manzarası...

Mahalle sakinleri, çöp konteynerlerinin konumlandırılması nedeniyle oluşan görüntü ve koku kirliliğine dikkat çekiyor. "Kuzguncuk'un manzarası bu olmamalı" diyerek çözüm talep ediyorlar.

Kuzguncuk

Düş turkuaz, hayaller masmavi, boncuk boncuk
Gönüllere sığmayan, bir sevdadır Kuzguncuk
Çatıları akın telden, duvarları gümüş
Ne tahtı var, ne tacı, nice prensesler görmüş
Gökdelenlere inat, her yer bağ, bahçe, bostan
O bostanlar ki, kurtarıyor boğazı yastan
Sevgiyle beslenir, hayat ağacı Kuzguncuk
Sahili gül goncası, sokaklavı tomurcuk
İflah olmaz duygular, maziye aramada
Özlem dolu nağmeler, notalar da armada
Karşılıksız sever, bu mahalle insanları
Çok, çok özeldir, nezaket yüklü lisanları
Düş turkuaz, hayaller masmavi, boncuk boncuk
Gönüllere sığmayan, bir sevdadır Kuzguncuk
Çok sevdiğim Kuzguncuk'a yazdığım şiirimi
Kuzguncuk'u sevenlere ithaf ediyorum...

Celal Cavit Yıldırım
@celalcavit

Güzelim Kuzguncuk...

27 Ocak 1951'de İstanbul'da doğdum.

İlk ve orta öğrenimimi Kuzguncuk'ta tamamladım. Rum, Ermeni ve Musevi topluluklarından oluşan bir mozaik içinde; hırsızlığın, tatsız olayların, kavga ve gürültünün olmadığı; sevgi ve saygıya dayalı, harika komşuluk ilişkileriyle büyüdük. O günleri bugün hâlâ özlemle ve güzel anılarla yad ediyorum.

Yaklaşık 65-70 yıl önce Kuzguncuk'ta Ermeni Dr. Ohannes ile bir diş hekimi görev yapardı. Yine Cuma günleri tebaya muayenelerini ücretsiz yapan, vizit ve ilaçları da karşılıksız veren Ermeni asıllı Dr. Minasyan'ı ve daha

sonra İsrail'e göç eden Musevi Dr. Robert'i hatırlıyorum.

O yıllarda Kuzguncuk'un bitiminde, geniş bir bahçe içinde yer alan iki katlı bir evde yaşayan **Rum Madam Marika** fidan yetiştirirdi. O dönemlerde pek çok bitkinin ekilip yetiştirilebildiği henüz bilinmezdi. Evimizin bitişiğindeki evde oturan **Musevi Madam Mari**'nin evinin alt katında ise yağmur sularının biriktiği bir sarnıç bulunurdu.

Şehir Hatları kaptanlarının anlatımına göre, vapur iskeleye yanaştığında sohbetlerde Kuzguncuk'un hasreti, Beylerbeyi'nin esnafı ve beyleri, Çengelköy'ün ise zerzevatı konuşulurdu.

İzzet Gürsoy

Kuzguncuk Burger Coffe

Kuzguncuk'un samimi sokaklarında dumanı üstünde enfes burgerle tanışmaya hazır mısınız? Her ısırıkta taptaze malzemeler, özenle hazırlanmış soslar ve tam kararında pişmiş etin mükemmel uyumu...

Kuzguncuk, İcadiye Cd.No:44, 34674 Üsküdar/ İstanbul
Tel:(0216) 201 28 28

Ceremony Kanlıca

Ceremony Kanlıca, özel günlerinizi en mükemmel şekilde kutlamanız için size benzersiz bir deneyim sunuyor. Ceremony Kanlıca olarak misyonumuz, konuklarımıza unutulmaz anlar yaşatmak zarif seçkin ve benzersiz bir etkinlik deneyimi sunmaktır. Etkinlik sektöründe yenilikçi ve ilham verici bir marka olarak tanınmak; kalite ve estetiği ön planda tutarak, sektörün öncüsü olmak. Ceremony Kanlıca, özel günlerinizi en mükemmel şekilde kutlamanız için size benzersiz bir deneyim sunuyor. Şehrin büyüleyici manzarası eşliğinde, şıklığı ve kaliteyi bir araya getiren hizmetlerimizle düğün, nişan, doğum günü gibi tüm özel anlarınızı unutulmaz kılıyoruz.

HOŞGELDİN RAMAZAN

KARDEŞLER KONSEPT MARKET

NESİLLER BOYU SÜREN LEZZET YOLCULUĞU 1958

Kardeşler Konsept 1958 - Lezzetin, Kalitenin ve Geleneklerin Buluşma Noktası

1958 yılında Hamdi Çelikkol, Kuzguncuk'un sevilen ismi "Hafız" olarak, küçük bir dükkanda büyük bir hayalin temelini attı. Şimdilerde ise Menderes Çelikkol'un yönetimiyle Kardeşler Konsept, sadece bir market değil; güven, kalite ve mahalle sıcaklığını yaşatan köklü bir gelenek hâline geldi.

Bugün hâlâ aynı titizlikle hizmet veren markamız, şarküteri ürünleriyle Kuzguncuk'un vazgeçilmez adreslerinden biri olmayı sürdürüyor. Her biri özenle seçilen peynir çeşitleri, taptaze mezeler, lezzet dolu kahvaltı tabakları ve gurme ürünlerimiz, sofralarınıza hem kaliteyi hem de ustalığın izini taşır.

Kardeşler Konsept olarak biz, müşterilerimizi misafirimiz gibi görür; her alışverişte güler yüz, samimiyet ve güven sunarız. Ürünlerimiz her sabah taze taze hazırlanır; hijyen, lezzet ve estetik bir arada sunulur. 1958'den bu yana hala bizi tercih eden müşterilerimizle karşılaşmak ise bize bambaşka bir gurur verir. Bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz...

kuzguncuk çarşı caddesi no:8 Konsept1958 0216 553 1312

KUZGUNCUK

RAMAZAN AYI BOYUNCA ALAKART HİZMET VERMEKTEYİZ. MENÜMÜZDEN DİLEDİĞİNİZ LEZZETLERİMİZLE SİPARİŞİNİZİ OLUŞTURABİLİRSİNİZ.

metetdoner

İcadiye Cd. No:10

(0216) 553 3333

Kule Vinç Yatırımıyla Ev Kirasının 5 Katına Kadar Kazanç!

- ✓ Satış & Kiralama
- ✓ Teknik Servis
- ✓ Yedek Parça
- ✓ Yatırım Danışmanlığı

HEMEN ARAYIN

+90 552 748 1728

info@starcrane.com.tr

Finans Şehir, İstanbul

in f YouTube Instagram

Web sitemiz ve sosyal medya hesaplarımız için kodu okutabilirsiniz.

SETA AYDINLATMA ELEKTRİK

"Işığın yeni adresi"

Mekânlarınıza değer katan, modern ve verimli aydınlatma çözümleri sunuyoruz.

ÜRÜN GRUPLARIMIZ

Rustik Ampüller · LED Projektörler · Yılbaşı Elektrik Süsleri · Ray Spot Sistemleri · Wallwasher Aydınlatmalar

0535 356 81 83

info@setaaydinlatma.com

www.setaaydinlatma.com

Emekyemez Mah. Tutsak Sok. No:19/23 Şişhane - İstanbul

Röportaj: Oya Coşkun

Kuzguncuk Bir Semt Değil, Bir Ruh

Astrolog Ferdi Bozduman

Kuzguncuk'un sevilen simalarından astrolog Ferdi Bozduman ile Kuzguncuk üzerine konuştuk.

O.C.: Kuzguncuk'la yolunuz ne zaman kesişti?

F.B.: 2012'de. Hayatımın zor bir dönemiydi, bir arayıştaydım. İstanbul'dan yıllar önce ayrılmak zorunda kalmıştım. Yeniden döndüğümde, yaşanacaksa iyi bir semt olsun istedim. Bir arkadaşım vesilesiyle Kuzguncuk'a geldim ve ilk anda âşık oldum.

O.C.: O günlerin Kuzguncuk'u nasıldı?

F.B.: Bugünkünden çok farklıydı. PTT vardı, sapsarı mektup kutusu vardı. Betty Blue diye bir kafe vardı; Sibel Hanım'ın yeri. Tiyatrocular, yazarlar, şairler iç içeydi. Entelektüel bir mahalleydi. Sanata tutkun biri olarak "Burada yaşamalıyım." dedim.

O.C.: Neden o dönem yerleşemediniz?

F.B.: Ev bulamadım. Olmadı. Altınoluk'a geri döndüm.

O.C.: Peki dönüş ne zaman oldu?

F.B.: 2019'da. Basınla işlerim yeniden açılmıştı. Ev ilana bile çıkmadan el altından satılıyordu. Gördüğüm an aldım. Zorlu bir tadilat süreci yaşadım, pandemi de araya girdi. 2012'nin Kuzguncuk'u yoktu belki ama ruhu hâlâ buradaydı.

O.C.: Kuzguncuk'u sizin için özel kılan nedir?

F.B.: Hâlâ mistik bir tarafı var. Ben 22 yıldır astrolojiyle ilgileniyorum; metafizik yönüm güçlü. Burada yaşamış insanların ruhunu hissediyorum. Ayrıca Atatürk'e gösterilen saygı çok kıymetli. 29 Ekim'de, 10 Kasım'da Kuzguncuk bambaşkadır.

O.C.: Peki Kuzguncuk'ta mahalle kültürü sürüyor mu?

F.B.: Evet. Eczaneye girip "Sonra veririm" diyebileceğiniz nadir yerlerden biri. Güven var, tanışıklık var. Elbette sorunlar da oluyor ama özü korunuyor.

O.C.: Son olarak ne söylemek istersiniz?

F.B.: Kuzguncuk bir semt değil. Bir hafıza. Bir ruh. Ve iyi ki buradayım.

* **Yerinde Anlatılmayan Hiçbir Hikaye Tam Değildir:**

Aydın Üniversitesi'nde Kuzguncuk Varlık ve Kuzguncuk Sohbeti

Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin Gündüz Kuşağı programında, yerel gazetecilik deneyimini ve **Kuzguncuk Varlık** örneğini paylaştık. Mahalle gazeteciliğinin hafıza, dayanışma ve katılımçılık üzerinden nasıl güçlendiğini; yerel basının kent yaşamındaki dönüştürücü rolünü konuştuk.

Program süresince, Doç. Dr. Olcay Uçak

hocamızın öncülüğünde Aydın Üniversitesi ile birlikte hayata geçirilebilecek ortak projeler üzerine de verimli bir sohbet gerçekleştirdik. Akademi ile yerel basın arasındaki iş birliklerinin hem öğrenciler hem de kent kültürü açısından taşıdığı önemi değerlendirdik.

Bu kıymetli buluşmanın ve samimi ortamın oluşmasında öncü olan **Ayten Kurtçu Çalışkan** hocamıza ayrıca teşekkür ederiz. Program ekibinin tamamen öğrencilerden oluşması ise bu deneyimi bizim için çok daha anlamlı kıldı; genç iletişimcilerin heyecanı ve emeği programa ayrı bir değer kattı.

Kamil-Gökhan Kalkan
"Oğul babanın aynasıdır..."

DİPNOT

Ömür Kahraman

İcadiye Caddesi: Bir Yerin Değil, Bir Hâlin İcadı

Kuzguncuklu değilim. Bu cümleyi özellikle en başa koymak istiyorum; çünkü İcadiye Caddesi'ni anlamaya çalışırken en çok işime yarayan şey, dışarıdan bakabilme hâli oldu. İlk gelişimde burayı “şirin bir semt” olarak gördüm. İkinci gelişimde “yavaş bir yer” dedim. Üçüncüsünde ise fark ettim ki İcadiye, tarif edilen bir yer değil; zamanla çözölen bir hâl.

İcadiye Caddesi'nde yürürken insanın adımları farkında olmadan yavaşlıyor. Sanki cadde, aceleyi hoş görmeyen görünmez bir kurala sahip. Kimse kimseyi itelemiyor, vitrinler bağırıyor, mekânlar kendini ispatlamaya çalışmıyor. İstanbul'un çoğu yerinde alıştığımız o yüksek sesli “ben buradayım” hâli, İcadiye'de yerini sessiz bir “zaten buradaydım”a bırakıyor.

Bu caddenin ismi de tam olarak bunu söylüyor aslında. İcadiye. İcat edilen bir yer mi burası? Yoksa icat edilmiş bir anlatı mı? Bu sorunun kesin bir cevabı yok. Ama belki de İcadiye'yi

özel kılan şey, bu belirsizliğin kendisi.

EFSANE / GERÇEK

Efsane: Anlatılana göre bu bölgede yaşayan insanlar, zamanında her şeye bir çözüm bulan,

meraklı ve üretken kim-selermiş. Evlerde kurulan küçük düzenekler, bostanda kullanılan pratik aletler, gündelik hayatı kolaylaştıran icatlar... Mahalle de adını buradan almış.

Gerçek:

Bugün elimizde bu icatlara dair somut kayıtlar yok. Ama İcadiye'de “icat” kelimesi, büyük buluşlardan çok, hayatı idare etme becerisini anlatıyor. Yani belki de burada icat edilen şey nesneler değil, bir yaşama biçimi.

İcadiye Caddesi'ni gezerken fark ettiğim ilk şeylerden biri, bazı dükkânların yalnızca dükkân olmadığıydı. Mesela yıllardır aynı yerde duran eczane... İçeri girdiğinizde sadece ilaç almazsınız; kısa bir hatırlanma duygusu da edirsiniz. Burada kim olduğunuz, neye ihtiyacınız olduğu, bazen söylemeden anlaşılır. Büyük şehirde neredeyse kaybolmuş bir ilişki biçimi bu.

Yeni açılan mekânlar da bu ilişkiyi bozmamaya özen gösteriyor. Özellikle kadınların açtığı kafeler, İcadiye'nin bugünkü hâlini anlatmak için önemli. Buralar “trend” olmak için açılmış yerler değil; sanki caddeye kulak verilerek

tasarlanmışlar. Küçük, samimi ve iddiasızlar. Masalar sokağa taşmıyor ama sokak içeri giriyor. Yenilik burada sessiz bir uyumla gerçekleşiyor.

DÜN / BUGÜN Dün:

İcadiye, mahalle ihtiyaçlarının karşılandığı bir yerdi. Bostan üretim alanıydı, dükkânlar tanındıktı, sokak hayvanları hayatın doğal parçasıydı.

Bugün:

Cadde hâlâ bu özelliklerini korumaya çalışıyor. Bostan artık yalnızca üretim değil, bir hatırlatma alanı. Kediler hâlâ burada. Yeni mekânlar var ama mahalle dili kaybolmuş değil.

İcadiye Caddesi'nin sessiz dili, çok dinli geçmişini de yüksek sesle anlatmaya ihtiyaç duymaz. Bu mahallede cami, kilise ve sinagog birbirine rakip değil; birbirinin komşusudur. İbadethaneler burada mimari birer simge olmaktan çok, gündelik hayatın doğal parçasıdır. Aynı kaldırımdan geçen insanlar için inanç, ayıran değil yan yana durabilen bir hâl alır. Bayramlar, kandiller, yortular ve sıradan günler birbirinin üzerine binmeden akar. Hoşgörü burada büyük laflarla değil, alışkanlıklarla yaşanır; selam vermek, yol vermek, susmak gerektiğinde susmak gibi basit ama derin davranışlarla. İcadiye'nin kardeşliği, vitrinde sergilenmez; sokakta yaşanır.

Kedilerden söz etmeden İcadiye'yi anlatmak mümkün değil. Onlar burada bir süs unsuru değil; mahalle hayatının asli sakinleri. Kaldırımda uyuyan, dükkân önünde bekleyen, bazen bir sandalyeyi sahiplenen bu kediler, İcadiye'nin kimseyi

dışarıda bırakmayan hâlinin sessiz kanıtları gibi. Onlara gösterilen özen, aslında birbirine gösterilen özenin bir yansıması.

Ve Kuzguncuk Bostanı...

Dışarıdan gelen biri için belki sadece yeşil bir alan. Ama biraz durup bakınca, buranın İcadiye'nin kalbi olduğunu anlıyorsunuz. Bostan, geçmişin bugüne direnişi değil; geçmişle bugünün birlikte yürüme çabası. Toprağın hâlâ kıymetli olduğunu, birlikte üretmenin hâlâ mümkün olduğunu hatırlatıyor. İstanbul'da nadir rastlanan bir ısrar bu.

İcadiye Caddesi'nde icat edilen şeyler bugün vitrinlerde sergilenmiyor. Çünkü onlar gündelik hayatın içine karışmış, isimlerini geride bırakmış küçük yeniliklerdi. Bir kapının önüne konan sandalye, gölgeyi hesap eden bir tente, kediler için bırakılan bir kap su... Bunlar belki küçük ayrıntılar ama bir mahalleyi yaşanır kılan asıl unsurlar da bunlar.

Kuzguncuklu olmayan biri olarak şunu söyleyebilirim: İcadiye Caddesi, “mahalle” kelimesinin nostaljik bir kavram olmadığını gösteriyor. Hâlâ mümkün olduğunu, hâlâ kurulabildiğini hatırlatıyor. Büyük iddialar sunmuyor, yüksek sesle konuşmuyor. Ama insanın içinden “işte bu” dedirten bir sadelikle duruyor.

Belki de İcadiye'nin asıl icadı budur:

Değişmeden kalmak değil, değişirken kendini unutmamak.

Ve bu, bugün İstanbul'da gerçekten büyük bir buluştur.

Büfe Kuzgun

Kuzguncuk'un Yeni Buluşma Noktası

Kuzguncuk'un sıcak ruhunu, mahallenin samimiyetini ve iyi yemeğe olan tutkusunu bir araya getiren Büfe Kuzgun, günün her saatinde taze, lezzetli ve ulaşılabilir seçenekler sunuyor.

Yerel üreticilerden aldığımız kaliteli ürünlerle hazırlanan menümüz; tostlardan sandviçlere, günlük atıştırmalıklardan içeceklere uzanan geniş bir lezzet yelpazesi sunuyor. Mahalle kültürünü yaşatan, hızlı ama özenli bir deneyim arayan herkes için ideal bir adres.

 @bufekuzgunist
 0 216 532 35 51

Kuzguncuklulara Özel Ayrıcalık %10 İndirim

Kuzguncuk mahalle sakinlerine ve bölgede emek veren tüm çalışanlara %10 indirim Mahallemize sahip çıkan herkese küçük bir teşekkürümüz.

Her Gün, Her Saat Yanınızdayız

- Taze ürünler
- Hızlı servis
- Uygun fiyat
- Samimi mahalle atmosferi

 Üryanizade Sokak – Kuzguncuk
Sizi Büfe Kuzgun'un sokak lezzetlerine bekliyoruz.

BİZİM MAHALLE

Büşra Ekim Gürbüz

Kuzguncuk'a bir Tohum Kütüphanesi çok yakışır!

Gıdadan endişe duymayan kaldı mı aramızda?

Köyde büyümeydim ama bir ayağımız hep köydeydi. Dalından domates koparıp mis gibi kokusunu duyabilmiş, karpuzu uzun oluklu çeşmelerde (yalak) soğutup ikiye bölerek yemenin keyfini yaşamış şanslı insanlardıyım.

Bir ayağımız hep köyde olsa da, tüm gıda ihtiyacını kendi üretebilen insanlar değiliz.

Ama herkes gibi, satın aldığımız bir domatesi şüphe duymadan yiyememenin — neredeyse paranoyaya varan— o tuhaf stresini yaşıyoruz.

Günlük hayatımızın huzursuzluklarından biri de bu. Pestisit endişesi! Yıllar önce bir röportaj için Bursa Nilüfer'de, Ünlü Kent Bostanları'nda buluşmuştuk, Ziraat mühendisi Arca Atay'la. O dönem nilüfer Belediyesi'nde Çevre ve Kırsal Alan Danışmanı idi. (Şimdi Osmangazi Belediyesi'nde sürdürüyor çalışmalarını) O gün özellikle Nilüfer Belediyesi'nin Tohum Kütüphanesi'nden çok etkilenmiştim. Sadece Türkiye'nin değil, dünyanın farklı yerlerinden yerli tohumlar orada saklanıyor, çoğaltılıyor ve yeniden dağıtılıyor.

Arca Bey; "Yaşlı insanlar bir mendilin içinde sakladıkları atalık tohumları bize güvenip emanet ediyor." demişti.

O cümle aklıma kazındı.

Tohum dediğimiz şey biraz da güven meselesi.

Belediyelerin kent bostanları, tohum takas şenlikleri, fide dağıtımları artık pek çok yerde bilinen uygulamalar. Nilüfer gibi yerlerde balkon tarımı teşvik ediliyor mesela. Özellikle çocuklar toprakla buluşsun, dalından sebze koparıp yiyebilsin diye. Bunun için fide dağıtımları yapılıyor. Tohum kütüphaneleri ise bütün bu çabanın çıktısı oluyor.

Tohum sadece korunmuyor; dolaşıma giriyor, ekiliyor, çoğalıyor, yeniden paylaşılıyor.

Kuzguncuk'un da böyle bir hikâyesi var aslında.

Bir zamanlar bostanlarıyla anılan bir semt burası. İlyâ'nın Bostanı için verilen mücadele hâlâ hafızalarda. Bostanın Bostan olarak korunması, burada hala toprağa dair bir umut olduğunu gösteriyor.

O yüzden diyorum ki; **Kuzguncuk'ta bir Tohum Kütüphanesi olsa ne güzel olur!** Belki bir oda. Birkaç raf.

Mahallelinin getirdiği tohumlar. Belki bir gün bir sandığın içinden bir ata tohumu çıkar. Belki bir komşu "annemden kalma" diye bir avuç tohum verir.

Belki bir okul bahçesinde çocukların ellerinden yeniden toprakla buluşur bu tohumlar...

Bunlar büyük, gösterişli projeler değil ancak tohum işi; gelecek meselesi.

Tabi yerli tohumlara, temiz üretimle hayat vermek temel gaye olmalı. Bu sadece Kuzguncuk'a özgü bir mesele de değil.

Tohumun ülkesi olmaz. Koşulları karşıladığı sürece, her ilden, her ülkeden tohum toplanabilir.

Gelecek yılların gıda açısından zor olacağını biliyoruz. Zira yıllardır gıda güvenliği zaafiyeti yaşıyoruz. Üzerime düşen bir şey olursa seve seve yapma sözüyle yineliyorum; **Kuzguncuk'a bir Tohum Kütüphanesi çokook yakışır.**

HOŞGELDİN RAMAZAN

EKMEK TEKNESİ EŞSİZ TARİHİ LEZZET

İcadiye Caddesi No: 17

0531 295 70 28

kuzguncukekmektekesi

EVERMORE Kitchen co.

Kuzguncuk'un mahalle ruhuna benzeyen samimi bir hikâye bu: Çocukluk aşkıyla yıllar sonra yeniden kavuşup, hayallerini Kadıköy'ün kalbinde bir kafeye dönüştüren iki insanın öyküsü...

İşte Evermore Kitchen co. böyle doğdu. Kadıköy'ün hareketli sokaklarında ev sıcaklığını arayanların yeni durağı oldu. Kapısından içeri giren herkes, "müşteri" değil, evimize gelmiş bir "misafir" gibi karşılanıyor. Bu sıcaklık da kafenin asıl ruhunu oluşturuyor.

Mekânın en çok konuşulan iki lezzeti var: **Özel İngiliz kahvaltısı** – Doyurucu, özenle hazırlanmış ve güne keyifle başlatan tabaklar.

Amerikan tepsi pizzası – tepside pişen, taptaze malzemeleriyle ve kendine has lezzetiyle şimdiden müdavimlerini oluşturdu. Tabii kahveleri de unutmamak gerek. Evermore Kitchen co.'nun özel kavrum kahveleri, her fincanda lezzetli bir mola vadediyor. Bir aşkın, bir hayalin ve çokça emeğin birleşimi olan Evermore Kitchen co. ; Kadıköy'de güzel tatlar, samimi sohbetler ve ev sıcaklığını hissedeceğiniz bir buluşma noktası olarak sizleri bekliyor.

Evermore Kitchen co. yalnızca kahvenin değil, bir araya gelmenin de adresi. Farklı toplulukların etkinliklerine, ailelerin doğum günü kutlamalarına, samimi toplantılara ve özel davetlere ev sahipliği yapıyor. Kalabalıkların içinde kaybolmayan, aksine herkese alan açan bir ruhu var. Hatta bu buluşmalar için özel olarak düşündüğü bir arka bahçesi bile var. Şehrin gürültüsünden bir adım uzak, kahkahaların ve sohbetlerin rahatça yayıldığı bu alan, sadece bir bahçe değil; «Back Yard Etkinlikleri» dediğimiz paylaşım kültürünün kalbi.

Yeni yılın sizlere ve sevdiğinizlere sağlık, bereket ve mutluluk getirmesini diliyoruz.

Osmanağa Mahallesi, Kıvanç Sokak, 8B Kadıköy
0532 384 89 57

evermore.kitchen

Kuzguncuk'un çınarlarından 96 yaşındaki Hikmet Erdoğan;

Eski Kuzguncuk'u bulamazsın ki... Arıyoruz... Arıyoruz...

Kuzguncuk Varlık sosyal medya hesaplarımızda zaman zaman röportajlar paylaşıyoruz.

En çok ilgi gören içeriklerimiz ise kuşkusuz Kuzguncuk'un çınarlarıyla yaptığımız sohbetler...

Kulak verdiğimiz isimlerden, 96 yaşındaki Hikmet Erdoğan Amcamız. 1958'den beri Kuzguncuk'ta yaşıyor. Yıllarca manavlık yapmış burada.

"Eski Kuzguncuk" deyince, gözleri doluyor; anılar bir bir geliyor aklına...
"Eski Kuzguncuk'u bulamazsın ki...
Arıyoruz... Arıyoruz...
Gül Ekmek Fırınımız gitti...
Vapur İskelemiz gidiyor...
Daha neler gitti...
Ben de gidiyorum...
Ve sonra ekliyor:

"Kuzguncuk bambaşkadır..."

Ben burada 30 sene esnaflık yaptım ama Kuzguncuk'a doyamadım...
Kuzguncuk'a sevdalıyım...
Kuzguncuk bambaşka...
Arasan bulamazsın...
Bulamıyoruz da zaten...

Bak Kuzguncuk'ta cami var, yanında kilise var; yan yana, duvar duvara...
Hiçbir sorun yok.

Bunca yıl burada esnaflık yaptım, kimsede bir kurulum kalmamıştır. Bugün ise sokaklarda yürüyemiyoruz artık. Yürümek için arka sokaklara giriyorum.
Eskiden burada 6-7 kahvehanemiz vardı, şimdi kahve içmek için taa Fıstıkağacı'na gidiyoruz.
Nedir bu yaaa... Bu olmaz...
Sonra bir kahkaha, bir hatıra:
İnönü'de maç olurdu...

Allah rahmet eylesin Ahmet Honoz vardı, kahveci.

Beşiktaş yenilince bütün bardaklar kırılırdı.

Bir gün Beşiktaş yenildi, Berber Muzaffer çağırırdı bizi.

Konyalı Ömer'le birlikte Ahmet Efendi'nin evinin önüne tabut koydurdu bize.

Ahmet Efendi geldi, ooo... küfür kıyamet!

Tabutu koyanlar Ömer'le ikimizdik...

Simitçi Şaver vardı, Muzaffer'le uzaktan izleyip güldüler.

Kuzguncuk böyleydi...

Hikmet Amcamıza sağlıklı, uzunnn nice yıllar diliyoruz.

İyi ki varsın Hikmet Amca...

KUZGUNCUK'U ANLATAN KİTAPLAR

A'dan Z'ye Kuzguncuk Ansiklopedisi Nedret Ebcim

Kuzguncuk, kimliği olan bir semt...
Kültürlerin birbirleriyle kaynaştığı, birbirlerine aktığı, farklı din ve milletlerin bir arada kardeşçe, yüzyıllardan beri yaşadığı bir semt...

Dostlukların, yardımlaşmaların ve komşulukların azaldığı, insanların kalabalıklar arasında yalnızlaştığı dünyamızda, Kuzguncuk hâlâ kaybolmayan değerleriyle direniyor..
Kuzguncuk; tarihi değerleri olan ibadethaneleri, yalıları, köşkleri ama her şeyden önemlisi insanları ile anlatılmayı ve yüzyıllar ötesine taşınmayı hak ediyor.
Nedret Ebcim, doğuştan Kuzguncuklu. Semt üzerine toplamda 8 baskı yapan 3 farklı kitabı olan, değerli bir araştırmacı. Sadece yazar kimliğiyle değil, Kuzguncuk Bostanı'nın, Fethipaşa ve Hüseyin Avni Paşa Korularının yok edilmesine karşı diğer Kuzguncuklularla birlikte direnmiş bir eylemci... Sevilip sayılan iyi bir komşu... Kuzguncuk'un aslında bir özeti, ta kendisi...

Nedret Ebcim'in bu son eseri A'dan Z'ye Kuzguncuk Ansiklopedisi, yıllar süren titiz bir çalışmanın ürünü.

– Kuzguncuk'un İstanbul'un fethinden öncesine uzanan tarihi
– Mustafa Kemal'den Mehmet Ali Aybar'a, Nâzım'dan Ali Fuat'a, Şevket Mican'dan Can Yücel'e hayatı Kuzguncuk'la kesişmiş pek çok

değerli insan
– Sokak sokak, yalı yalı, bina bina Kuzguncuk'un kültürel dokusu
– 1800'lerden günümüze Kuzguncuk'tan bir satır bile bahseden kitaplardan ve dergi makalelerinden örnekler
Kuzguncuk'a yakışır bir ansiklopedi, zengin bir araştırma...

A'dan Z'ye KUZGUNCUK ANSİKLOPEDİSİ

NEDRET EBCİM

Kuzguncuk® Kavurmacısı İFTAR MENÜSÜ

📍 Kuzguncuk mah.
Tufan Sok. No:3A
Üsküdar

Menü İçeriği

İftariyelik, havuç tarator, humus,
zeytinyağlı barbunya, turşu, içli
köfte, mercimek çorbası,
kavurma-pilav, tulumba tatlısı,
soft içecek

Rezervasyon için:
0532 381 7422

Gremlin

SOY WAX CANDLE

"Gremlin," benzersiz ve yaratıcı yiyecek konseptli mumlar üretme fikriyle 2024 yılının Ocak ayında doğdu. Her şey, evin mutfağında küçük bir deneme olarak başladı. Lezzetli yiyeceklerin görsel cazibesini ve büyüleyici kokularını, el yapımı mumlara dönüştürme tutkusunu, bu markanın temelini oluşturdu.

İlk başlarda yalnızca hobi olarak yapılan bu üretim, kısa sürede büyük ilgi görmeye başladı. Müşteriler, Gremlin'in sunduğu sıradışı ve gerçekçi yiyecek temalı mumları çok sevdi. Talebin artmasıyla birlikte, markanın potansiyeli daha da belirgin hale geldi.

İşler büyüdükçe, ev mutfağından daha büyük bir alana geçme ihtiyacı doğdu ve sonunda Gremlin, kendine ait bir atölye kurdu. Bu atölye, markanın ruhunu yansıtan yaratıcı bir merkez haline geldi. Burada, her bir mum özenle tasarlanıyor, el yapımı olarak üretiliyor ve müşterilere ulaştırılıyor.

Yeme De Yanında Yak!

İcadiye Mahallesi Kurtçelebi Sokak No:12A Üsküdar
 idill.alogluu@gmail.com
 Gremlincandless
 0535 442 08 77

klas köfte

köfte piyaz uğra bize bu yaz

Kuzguncuk

"GÖR, TAT, YAŞA: KUZGUNCUK'UN ÜÇLÜ DENEYİMİ."

Pastafarian

- İcadiye Caddesi No: 3/A
- 0533 545 80 86
- pastaafarian

Kuzguncuk Optik

- İcadiye Caddesi No: 20/A
- 0533 545 80 86
- kuzguncukoptik

Kuzina

- Üryanizade Sokak No: 1/B
- 0533 545 80 86
- kuzinaartisan

KUZGUNCUK VAPUR İSKELESİ ÖZEL...

Kuzguncuk Vapur İskelesi - ÖZEL DOSYA

Nedret Ebcim

Kuzguncuk İskelesi tarihi bir mekân. Kuzguncuklular için iskelenin anlamı çok önemli. Buradan yolculuk yaptık, salonlarında vapuru beklerken sohbet ettik. Hatta bir ara üst katta bulunan lokantasında yemek yedik, içtik, eğlendik.

Öyle ki 2000'li yıllarda Kuzguncuklular Derneği'nin birçok etkinliğini burada yapmıştık... İskelenin eski tarihine geçmeden önce, Kuzguncuk Varlık Gazetesi önderliğinde Kuzguncuk İskelesi'nin içerisinde bulunan ve Kuzguncukluların uğrak yeri olan Vapur Kafe'nin devredilmesi meselesine itiraz etme mücadelesini gördük. Vapur Kafe çok uygun fiyatlarla Kuzguncuklulara hizmet

ediyordu. Semtliiler bundan çok memnundu. Hem de bir araya gelerek sohbet ediyorlardı. BELTUR'a devri semtte kuşku yarattı. Kuzguncuklular mücadele ederek bu duruma itiraz etti. Neyse ki korkulan olmadı. Vapur Kafe BELTUR'a devredildi ama hizmet ve fiyat politikası aynı şekilde devam ediyor. Kuzguncuklular çayı yine 10 liraya içiyorlar.

Çocukluğumdan itibaren her semtli gibi iskele hafızamda ve hayallerimde yer aldı, almaya da devam ediyor. **İskelenin bir girişinde gazete bayi Fahri abinin ufak kahvesi vardı.**

CABİR ÇAYOĞLU; Babam ve Arkadaşları Kuzguncuk iskele altındaki kahvede Ayaktaki babam Nazmi Çayoğlu

Burada oyun oynanmazdı. Özellikle sabah vapura gidenler poğaçaya, açma, börek eşliğinde burada çaylarını içerlerdi.

Bir dönem gazete bayisi olan **Aris amcamız** da gazeteleri satar ve dağıtırdı. Yanında ise daima yardımcısı olan **Zeki abi** vardı. Sonradan Aris amcamız emekliye ayrılıp bayiliği Fahri abiye devretmişti. Fahri abi ve oğlu Ahmet, Zeki abiyi de yanlarına alarak yıllarca burada çalıştılar.

Bir girişte ise **Terzi Cevat** abimiz bulunuyordu. Yanında ise **Dilsiz Sıtkı** abi çalışırdı. Cevat abi de burayı bir süre sonra kızı Aydan'a emlakçı olarak devretmişti. Buralarla ilgili çok şey anlatırım ama bu da başka bir yazının konusu olsun... Salonun içerisine girdiğimiz zaman aklıma hemen gelen memur kaleci **Sıtkı Taşer**'di. **Türkiye Ligi'nin ilk gol yiyen kalecisi!** Ordu millî takımının da kalesini korumuştur, Beykoz'un meşhur kalecisi... Vefat edenlere rahmet, kalanlara uzun ömürler dileyerek Kuzguncuk İskelesi'nin tarihine kısaca bir göz atalım...

Kaynaklar ve İlk Kayıtlar

Kültür Bakanlığı Kültür Eserleri tarafından yayımlanmış mükemmel bir eser bulunuyor: **Osmanlı Döneminde İstanbul Deniz Ulaşımı ve Kayıkçılar**. Kitabın yazarı Nejdettin Ertuğ. Yeditepe Yayınevi tarafından çıkarılan başka önemli eser de **Boğaziçi ve Kayık Kültürü**.

Bu kitabın yazarı da Mehmet Mazak. Her iki değerli eserden de yararlanarak yazıya alıntı yaptım.

Osmanlı Döneminde Kuzguncuk İskelesi

Önce Nejdert Ertuğ'un kitabından başlayalım... Osmanlı Döneminde İstanbul Deniz Ulaşımı ve Kayıkçılar eserinin 35 ve 36. sayfalarında özetlersek, bakın neler yazılmış: "1792'deki Kuzguncuk İskelesi'nde 25 kayıkçının çalıştığını görüyoruz. Hepsi gayrimüslim vatandaşlarımız... Sayfa 62'de 1728 senesindeki kayıkçılar ve işletmecilerle ilgili bilgiler bulunmakta... Üsküdar İskelesi'ne tabi, piyade adedi 19, kayıkçı mevcudu da 19 kişi. Hepsi gayrimüslim... Saydıklarımız gayrimüslimlerin hepsi de Musevi... Bu arada 1728'de iskelede çalışan 6 aylakçının da bulunduğunu öğreniyoruz. Bunların da hepsi gayrimüslim Musevi vatandaşlarımız... 1751-52 arası Kuzguncuk'taki kayık sayısı 22 iken, kayıkçı sayısı 23 olmuş... 1792-94 yılları arasında Kuzguncuk'ta çalışan kayıkçı sayısı 25'e yükselmiş... 1802 senesindeki Kuzguncuk'ta bulunan kayık ve kayıkçılara gelirsek: Kayıkçı sayısı 58 kişi olmuş. Kayıkçıların hepsi gayrimüslim Musevi olurken

aylakçılar 22 kişi, kayıklar ise 36 adet olmuş. Aylakçıların da hepsi gayrimüslim..."

Kayıklar, Ücretler ve Seferler

Şimdi gelelim taşıma ücretlerine: Aynı kaynaktan öğrendiğimize göre 1640 senesine ait Bahçekapısı-Kuzguncuk arası dört kürek 10 akçe, altı kürek ise 20 akçe. Yine aynı tarihli Balıkpazarı-Yemiş İskelesi-Sebzehaneden önünden Kuzguncuk'a yalnız kürek ve kayık 4,5 akçe; dört kürek kayık 18 akçe.

19 Aralık 1814 tarihli Kuzguncuk İskelesi'nden İstanbul'a bir çifte piyade 5 akçe (bir müşterinin vereceği ücret) ve bu kayıklar en fazla 5 kişi alabilirlerdi. Bu ücretler ise 25 akçeyi geçmezmiş. Tarifeler önceden belirlenirmiş... Kuzguncuk-İstanbul iki çifte piyade, bir müşterinin vereceği ücret 5 akçe; kayıkların alabileceği müşteri sayısı ise en fazla 10 kişi olurken toplam ücretin 50 akçeyi geçmemesi belirlenmiş.

Peremeler

Ayrıca "pereme" isimli kayıklar yük taşırlarmış. Pereme, tek direkli iki yelkenli yük kayığından oluşmuş. Bunların da taşıma ücretleri bulunmakta ama bunu burada yazmayı gereksiz görüyorum. Yalnız şunu açıklamadan geçemeyeceğim: Kuzguncuk'tan 1524 senesinden itibaren çeşitli

yerlere yük taşınırmış. Bu arada iskeleler devlet tarafından tamir edilirmiş. 1952-53 senesinde Kuzguncuklular devletten yardım istememiş, iskeleyi kendileri tamir etmişlerdir... İstanbul'da iskeleler 10 bölgeye ayrılmış, Kuzguncuk İskelesi ise 8. bölgede yer almıştır.

Kayıkçı Esnafı ve Çok Kültürlü Yapı

Boğaziçi ve Kayık Kültürü kitabının (Yeditepe Yayınları, basım tarihi 2010) yazarı Mehmet Mazak, kitabının 90. sayfasında "1802 tarihli kayıkçı esnafı sayım defterlerindeki iskele isimleri" başlığında Kuzguncuk İskelesi'nden bahsetmektedir. Aynı kitabın 130. sayfasında Kuzguncuk İskelesi hakkında şunlar yazılmış:

"Kuzguncuk İskelesi'nin kethüdası Tahir olup kethüda vekili ise Tombul Tahir'dir." Sayın Mazak eserinde Kuzguncuk İskelesi'nden şöyle bahsetmektedir: "Üsküdar iskelelerinden farklı olarak dikkat çeken Kuzguncuk İskelesi'nde görev yapan 58 kayıkçının tamamı gayrimüslim oluşudur. Bunlardan 46'sı Yahudi, 12'si Hristiyan'dır. Bu iskelede 36 kayık görev yapmaktadır. 28 kayık Yahudilere aittir. 8 kayığı ise Hristiyanlar işletmektedirler. Kuzguncuk İskelesi'nde görev yapan kayıkçıların 30'u gündelikçi olarak çalışmaktadır."

Mimari ve Yolcu Sayıları

Türk Tarih Vakfı'nın bir zamanlar yayımladığı Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi'nde Kuzguncuk İskelesi hakkında yazılanlar şöyledir:

"Boğaz iskelelerinden çok farklıdır. Yanındaki yalıyla bitişik, iki katlı kâgir binadır. Mimarı Talat Bey'dir. 1865-66 yangınından sonra Şirket-i

Hayriye iskeleyi yeniden yaptırmıştır... 1872 tarihli nizamnameden anladığımıza göre köprüden hareket eden Boğaz seferlerindeki şirketin uyguladığı bilet fiyatları Kuzguncuk'tan birinci mevki 50 para, ikinci mevki ise 30 paraydı. Şehir Hatları İşletmeleri'ne ait 1994 Ocak ayı verilerine göre Kuzguncuk İskelesi'nden binen yolcu sayısı jetonla 253, kartlı 332, toplam 585 yolcu. 2000'li yılların başında yolcu sayısı 280 kişiye inmiş, günümüzde ise 200 kişinin altına kadar inmiştir..."

Vapurların Altın Çağı

İleri Yayınevi'nden çıkan Üç Dinin ve Ünlülerin Buluştuğu Semt Kuzguncuk isimli kitabım için araştırma yaparken, iskele girişinde ufak bir kahve dükkânı bulunan ve gazete bayi rahmetli Fahri abiyle yaptığım bir konuşmada bana, bir zamanlar iskeleye üç vapurun yan yana yanaştığını ve bir günde 68 vapurun gidip geldiğini söylemişti.

Son söz olarak; Kuzguncuk İskelesi'nin o yoğun vapur dönemlerindeki canlılığını, insanların birbiriyle konuşmalarını, şakalaşmalarını, politika konuşmalarını, maç konuşmalarını çok çok özlüyorum...

Vapur İskele'de sinema günleri

Bilet kesen de Viktorya ablaydı. En güzel filmleri orada seyrettik. Dracula filmini hem izler hem de korkudan üç buçuk atardık.

Yaz çok güzeldi; ama ikmal imtihanlarına çalışacağımıza günümüzü gün ettiğimiz için hepimiz sınıfta çaktık. Orta birinci sınıfı bir kez daha okumak zorunda kalınca, aklımız az da olsa başımıza geldi.

İsmail Ünver

60'LI YILLAR KUZGUNCUK İSKELE YANI. VİTALİ PINTO VE KARDEŞİ RIFAT PINTO.

Açık Büfe Kahvaltı 08:00-14:00

Açık büfe kahvaltıda israf etmeyen, masasına aldığı bütün ürünleri bitiren müşterilerimize indirim uyguluyoruz!

Geleneksel Türk Mutfağı

Gerçek Anadolu mutfağının izinde: geleneksel tariflerle hazırlanan otantik kebaplar ve mangalın enfes kokusu.

Istanbul'un Balkonu

Taze demlenmiş kahveler, ev yapımı tatlılar ve Boğaz esintisi eşliğinde keyifli bir mola...

Günün her saati, Kuzguncuk'un kalbinde, samimi bir atmosferde sizleri ağırlıyoruz.

PAZARTESİ GÜNLERİ KAPALIYIZ
REZERVASYON İÇİN: 0(216) 492 15 00

DETAYLI BİLGİ İÇİN LÜTFEN ARAYINIZ

İşletmecisi : Ömer Faruk Özadali

İsrafı Nasıl Önledik ?

1996'dan Beri, Bereketli ve Bilinçli Sofralar İçin: Ramazan'da İsrafa Son!
Dilruba İstanbul olarak, Ramazan ayında uyguladığımız fiyat indirimi ve servis modeli değişikliği, sadece dönemsel bir kampanya değil; 30 yıllık işletme hafızamızın ve 20 yıllık açık büfe tecrübemizin bir sonucudur.

Açık büfe kültüründeki "israf" algısını, veri ve analizle harmanlanmış bir sistem dönüşümüyle kırıyoruz.

Önce Ölçtük, Sonra Karar Verdik

Bu sistemi kurmadan önce uzun bir süre gözlem yaptık:

Açık büfeye çıkan her ürünü tek tek tarttık.

Servis sonrası kalan miktarları kayıt altına aldık.

Sonuç: Müşteri sayımız %30 artarken, toplam satın alımımız %40 azaldı. Yani daha çok misafir ağırlarken, çok daha az ürünü çöpe gönderdik.

Neden Açık Büfe? Neyi Değiştirdik?

"Açık büfe israftır" tabusunu, kontrollü ve taze servis anlayışıyla yıktık.

Küçük ve Taze: Büyük kuvvetler yerine, sık yenilenen küçük servis kaplarına geçtik.

Veriye Dayalı Seçki: Sadece talep gören ve sevilen ürünlere odaklandık.

Kademeli Üretim: "Her ihtimale karşı" fazla üretmek yerine, rezervasyon sayısına göre anlık ve taze üretim yapıyoruz.

Sonuç: Açık büfe iftar ve sahur servislerimizde israfı %80 oranında azalttık.

Misafirlerimiz ve Ekibimiz

📍 dilrubaistanbul ☎ 0 216 492 15 00

Kuzguncuk Mah. Barışık Sok. No.1 Fethi
Paşa Korusu Üsküdar - İstanbul

ŞUBAT

REKLAMLARINIZ İÇİN kuzguncukvarlık

kuzguncukvarlık

BİR MEDENİYET
PROTOTİPİ:
“KUZGUNCUK”

Röportaj:

Ayten ÇALIŞ KURTÇU

Bir dönem Kuzguncuk'un dışarıya açılan penceresi olan Ekmek Teknesi dizisinin sevilen karakteri Heredot Cevdet'le, Kuzguncuk'un ruhunu ve semtin dününü bugününü konuştuk.

“Her renkten, her görüşten insanın hoşgörü ve muhabbet içinde yaşadığı Kuzguncuk; bu yönüyle bir medeniyet prototipi olabilir mi?” sorusuna birlikte yanıt aradık...

A.Ç.K: Kuzguncuk'un dışarıya yansıyan farklı bir panorası var. Belki bazı insanlar hiç Kuzguncuk'a gelmemiştir ama Kuzguncuk'un Perihan Abı'yla, Ekmek Teknesi'yle, Heredot Cevdet'le bize ulaşan bir sıcaklığı var. Artık Kuzguncuk'un bir parçası olan Hasan Kaçan'ın perspektifinden ve ruh dünyasından Kuzguncuk nasıl bir yer? Ekrana yansıyan Kuzguncuk'la sizin burada teneffüs ettiğiniz Kuzguncuk'u yanyana koyarsak, buradaki atmosfer gerçekten ekrana yansıyan Kuzguncuk mu?

Kuzguncuk'un Son Elvedası
H.K: Bizim Ekmek Teknesi zamanı ekrana yansıyan Kuzguncuk; hani son elveda derler ya, işte öyle bir dönemdi esasen. Pazar tezgâhında kalan son nevalelere öyle derler, “**Son elveda bunlar!**” diye bağırp satış yaparlar. Ya da bir meyvenin sezonu geçiyordur, yine son elveda diye satış yapılır. İşte bizim Ekmek Teknesi de Kuzguncuk'un son elvedasıdır aslında. O zaman o dizi, Kuz-

guncuk'un son elvedasını bağırmıştır âdetâ!

Kuzguncuk'un son zamanlarıdır o vakitler.

Henüz her yerin kafe olmadığı, Kuzguncuk'un baştan aşağı lokantalar ve kafeler zincirine dönüşmediği son dönemlerdir. Yine eski lokantaların olduğu; semtin berberinin, kasabının, manavının iş yaptığı; fotoğrafcının bile semte özgü olduğu; kendi hâlinde bir mahalle duygusunun hissedildiği bir Kuzguncuk vardır o zaman. Yukarıya doğru küçük çay ocaklarının, küçük kahvehanelerin olduğu sıcak bir yerdir orası.

Kuzguncuk'un Kastamonu'ya Bağlı Olduğu Demler...

Burası, yani semtimizi de içine alan Üsküdar; normalde Kastamonu vilayetine bağlıdır. Bazıları bilmeyebilir belki ama Üsküdar ve Üsküdar'ın çevresi, eskiden Kastamonu vilayetine bağlıymış. İstanbul, Suriç'i'nden ibarettir aslında. Örneğin Beykoz gibi yerler hep Kastamonu vilayetinde. O sebeple buranın ilk yerlilerinin nüfusu da bildiğim kadarıyla Kastamonululardan oluşur. Sadece burası da değil; Beylerbeyi, Çengelköy gibi yerlerin büyük bir nüfusu Kastamonululardan oluşur. Çünkü Kastamonu vilayetine bağlılar. Şahit olduğum kadarıyla da 80'li yıllardan itibaren, semte okumuş yazmış insanlar gelmeye başladılar. Entelektüel çevre diyeceğimiz insanlar yerleştiler. Özellikle akademi çevresinden, yani güzel sanatlıardan hocalar, ressamlar, yazarlar, çizirler burayı kendilerine mesken yaptılar. Ruh

HEREDOT CEVDET

HASAN KAÇAN

dünyası güzel insanlar, hep bu hoş mekânı yaşam alanı seçtiler. Can Yücel gibi isimlerden Uğur Yücele kadar, en gencinden en yaşlısına kadar birçok insan; Kuzguncuk'tan neşet etme o kültürü buradan etrafa yaydılar. Eski, kadim Kuzguncuk böyleydi işte...

“Kuzguncuk'la 17 Yaşında Tanıştım...”

Kuzguncuk'la 17-18 yaşlarında tanıştım. Buralı değilim esasen. Çizer ağabeyimiz Engin Ergönültaş burada oturduğu için semt ilgi alanımızdaydı! Çünkü onun çizgilerinin hayranıydık. Burada meşhur İsmet Baba Lokantası vardır. O zaman İsmet Baba'nın üstünde denize sıfır, ahşap bir bina vardı. O binada otururdu Engin Ağabey. **Bizi burada çok tahtakurusu yemiştir yani, onu söyleyeyim!** Hatta küçük el arabaları geçerdi de sinek, sivrisinek, yakarcık, tatarcık, karaböcek, tahtakurusu hepsini sayarlardı. “**Anında**

döküyor, yağmur gibi öldürüyor!” diye tanıtım yapıyordu arabacılar. İşte bu sıcak semtte Engin Abimizin evine gelip gidip karikatür çizerdik, onun çizdiği karikatürlere bakarken de bazen sabahlardık. Sabahladığımız günlerde, “**Hadi aşağıdan poğaç alalım!**” sözünü duymamızla birlikte hemen köşede İstanbul'un en güzel simidini ve poğaçasını yapan fırına koşardık. Bugün de kırmızı rengiyle durur hâla. Ama kapalı. Sabahları nefis bir poğaç çıkardı orada. Fırının içine girdiğiniz zaman bayılırdınız kokuya! Nasıl bir şeyse artık, belki de o dönemin en ucuz margariniyle yapılyordu ama o tat başka bir şeydi! İzmir'deki boyoz da öyle ktır ktır dökülür. Ona yakın bir poğaçaydı ve İstanbul'un dört bir tarafında özellikle Rumlar tarafından yapıp satılırdı. Ama Kuzguncuk'taki o fırın, buranın o dönemdeki alâmetifârikasıydı.

ve poğaçasını yapan fırına koşardık. Bugün de

kırmızı rengiyle durur hâla. Ama kapalı. Sabahları nefis bir poğaç çıkardı orada. Fırının içine girdiğiniz zaman bayılırdınız kokuya! Nasıl bir şeyse artık, belki de o dönemin en ucuz margariniyle yapılyordu ama o tat başka bir şeydi! İzmir'deki boyoz da öyle ktır ktır dökülür. Ona yakın bir poğaçaydı ve İstanbul'un dört bir tarafında özellikle Rumlar tarafından yapıp satılırdı. Ama Kuzguncuk'taki o fırın, buranın o dönemdeki alâmetifârikasıydı.

Ekmek Teknesi'ndeki fırın da öyle bir fırındır aslında. Ekmek Teknesi'nin fırını aslında kebabçıydı. Ama içinde de fırını vardı kebabçının. Orayı hiç bozmadık, sadece ekme-kler için raflar koyduk. **Zaten rahmetli Osman Sınay'dır buraları diziye mekân olarak seçen.** Hem Ekmek Teknesi evi hem de buradaki fırın, Osman Hoca'nın seçimidir.

Ekmek Teknesi'nin evi çok güzel bir evdi. Birçok dükkan

açıldı oraya fakat bir türlü de tutmadı. Garip bir şey, 5-6 defa el değiştirdi. Belki de öyle kalmak istedi orası. Şu an kafe gibi bir işletme var yerinde ama ne kadar dayanır bilmiyorum doğrusu. Çünkü her gördüğümde başka birisi gelmiş oluyor.

A.Ç.K: Yıllarınız geçti burada! Kuzguncuk denilince aklınıza gelen önemli karakterler, burayı yansıtan semtin yerli figürleri kimler acaba?

Kuzguncuk'un Delileri

H.K: Semtın ablası abisi olmuş sanatçı büyüklerimizi bir yere koyacak olursak; burası nüfus itibarıyla, halk arasında deli diye tabir ettiğimiz farklı karakterleriyle meşhurdur. Elbette deli demek doğru değil ama galat olmuş dilimizde. Yani bir değil iki değil, epey bir delimiz vardır bizim. Hatta bir dönem daha çok vardı. Bu konuda bizim toplumumuz Avrupa toplumuna benzemiyor. Avrupa toplumu Orta Çağ'da akıl hastalarını toplumdan dışlıyor; hatta **"Bunlara cin girmiş, şeytan musallat olmuş!"** diyerek yakmaya ya da öldürmeye varana kadar birçok sapkın uygulamada bulunuyordu. Bizde ise bu tip insanlar akıl hastası olarak algılanıp tedavi yoluna gidilmiş. Kayserili olduğum için iyi bilirim, mesela Gevher Nesibe Tıp Akademisi vardır şehrimizde. Gevher Nesibe, Selçuklu Sultanı I. Gıyaseddin Keyhüsrev'in kız kardeşi; II. Kılıçarslan'ın da kızıdır. O dönem askerlerden birine âşık oluyor. Ama olmaması lazım tabi! Çünkü padişahın kız kardeşi. Ama padişah **"Ben seni evlendireceğim onunla."** diyor. Çünkü can-ı gönülden âşık olmuş. Öyle diyor fakat askeri de dönmesi imkânsız bir vazifeye gönderiyor. Asker orada şehit oluyor. Muhtemelen komutan. Ondan sonra da Gevher Nesibe acısından deliriyor ve çaresiz bir

hastalığa düşüyor. Hastalığın son zamanlarında da abisi ona, **"Canımın içi kız kardeşim, senin için ne yapabilirim?"** diyor. O da **"Buraya benim gibi gönül hastaları için bir şifahane yapılsın."** diyor ve o şifa merkezi yapıyor. Dünyanın ilk tıp mektebidir orası ve Gevher Nesibe Tıp Mektebi diye geçer. Aynı zamanda dünyanın ilk akıl hastanesidir. Kısacası bizim toplumumuzda bu tür zihin engelli insanlara deli denir ama onlarla iç içe yaşanılır. O insanlar toplumdan tecrit edilmez. Bu da doğal tedavidir, sosyal rehabilitasyondur işte. Kuzguncuk bu anlamda da kucaklayıcı bir yerdir.

Örneğin Metin, Yavuz, Ayberk, Hakan; isimlerini de biliriz ve birlikte yaşarız hep. Metin sürekli görür beni mesela! **"Hasan Abi! Hasan Abi! Bir dakika, ben seni ne kadar özledim!"** der, gelir sarılır. Beraber bir şeyler yer konuşuruz, **"Abi beni de filmed oynat!"** der, hasbihâl ederiz. Yani semtin delileri meşhurdur ve hepsi çok iyidir, çok uyumludur. Çünkü hayatın içindedirler, buranın insanından sevgi ve şefkat görürler; asla ötelenmezler. Âşık Veysel, **"Koyun kurt ile gezerdi, fikir başka başka olmasa!"** diyor ya; fikirlerimiz başka başka olsa da buranın

insanları karşı karşıya geldiğinde oturup konuşur, anlaşır. O önemli karşılıklı anlayış sayesinde de büyü bozulmaz. Bu bağlamda Kuzguncuk bir medeniyet prototipi olarak anılabilir mi, evet anılabilir. Bunu fazlasıyla hak eder ve taşır...

"Fahri Kuzguncuk'luyum..."

Sözün özü Kuzguncuk'a sıklıkla gelip giden, sonra da nasip olup burada bir dizi çekip üç

yıllı aşkın semtte kalan ve burayla kucaklaşan biriyim. Yani fahri Kuzguncuklu olmaya adım atan, hasbelkader Kuzguncuklu olan biriyim. Bunun altını çizelim.

"Semt, Bir Medeniyet Numunesidir."

Kuzguncuk'u bir insan gibi tarif edecek olursak, semt bir hoşgörü merkezidir. Mesela bizde kilise ile cami, neredeyse duvar duvar vardır! Hemen cadde üstünde cami, onun yanında da kilise vardır. Neredeyse bitişik nizamdır. Arada bir sokak bile

yoktur yani! Az ileride sinagog vardır, biraz daha yukarıda bir sinagog daha vardır. Kısacası Kuzguncuk; farklı farklı renklerin, farklı farklı kökenlerin bir arada olduğu bir medeniyet merkezidir. Ciddi bir örnek tir, numunedir. En önemlisi de bu özgün ve değerli yapı kendiliğinden, doğal şekilde oluşmuştur. Hudâyınâbit derler ya, işte öyle. Kendiliğinden yetişen, tohumu oraya dökülmeyen! Kendiliğinden ortaya böyle bir beraberlik çıkmış yani! Farklı farklı inançlar yan yana boy göstermiş.

Kuzguncuk, edebiyatçıların eserlerinde resmettiği mahalleleri her yönüyle yansıtan bir yerdir. O tariflere uyan bir muhittir. Eskiden Dolapdere'de, Yenişehir'de, Kasımpaşa'da bir sokaktan öbür sokağa geçerken **"Gel bir dakika bakayım, sen kim sin, nereye gidiyorsun?"** derdi oranın delikanlıları. Semtten semte değil, aşağı sokaktan yukarı sokağa giderken! İşte burada da çok sıkıymış o. Yabancı şuradan inip yukarı doğru yürüyüverdiğinde takip başlarmış hemen. Hem doğal güvenlik sistemi hem doğal navigasyon! Yolunu kaybedeni de anında tespit edip doğru yola kılavuzlarlar yani. Öyle Kuzguncuk'tan elini kolunu sallayarak geçemezsin. 90'ların başına kadar öyleydi hep.

Ekmek Teknesi'nin son dönemlerinde yavaş yavaş dışarıdan göç almaya başladı. Daha doğrusu **"Hadi bir Kuzguncuk'u gezmeye gidelim!"** diyen yerli turist akışı başladı. Senti Perihan Abla tanıttı, fevkaladeyi o yaptı; fevkaladenin fevkini de Ekmek Teknesi çatı.

Yalnız şu var ki, bir semtin nüfusunu oluşturan aynı zamanda kültürünü de oluşturuyor. Kuzguncuk dediğimizde, burada bir takım entelektüel çevrelerin etkinliği vardır. Belki nüfus olarak azınlıktır ama belirli bir etki oluşturmışlardır. Sayıca az ama etki olarak yüksek bir çevredir bu. Çünkü bir kültürün temsilcileridir aynı zamanda. Daha evvel bahsettiğimiz Kastamonulular da vardır kurucu hanede ama kültürel etki farklı bir noktadır.

Kuzguncuk kültürü insanı daha çok neye yönlendiriyor? Burada daha çok birleştiricilik mi, sosyalleşme mi, dayanışma mı hâkim? Neye yönlendiriyor halkaya dâhil olanları?

"Kuzguncuk'un Ruhunda Hoşgörü ve Şefkat Var..."

Kuzguncuk'ta şahit olduğum en belirgin özellik şu ki; buradaki insanlar daha önce yaşadığım semtlere göre daha merhametli, daha munis ve yumuşak başlılar. Sert, kötü karakterli ve kötü mizaçlı insan göremezsiniz pek. Halkı genelde hoşgörülü, şefkatli ve yardımseverdir. Dahası, buradaki çeşitlilik de hayata hizmet eden bir çeşitliliktir. Medeniyet prototipi olarak görülebilmesi noktası burayla da bağlantılı aslında. Çünkü medeniyet dediğimizde hep birbiri için yaşayan, birbiriyle dayanışmalı, alışverişli, yardımsever, sorun çözme noktasında kolektif akılla hareket eden yapıcı bir kitle ön plana çıkar. Dolayısıyla bir insan gelip buraya entegre olduğunda da eski hayatına göre daha farklı bir yapı kazanıyor. Çok sert, bıçkın, ne bileyim hoşgörüsüz bir tipse bile; burada daha müşfik, daha yardımsever bir insan hâline geliyor. **Bir Kuzguncuk etkisi oluşuyor yani.** Bu yönüyle minik bir medeniyet diyebiliriz Kuzguncuk'a. Mesela ben çok sert bir iklimden, Kayseri'den geldim. Anadolu'dan geldim. Doğuya doğru gittikçe, hem iklim hem de insan sertleşir ülkemizde. Benim eniştem

şu an seksen yaşına yakındır. Kurban bayramında mahallenin bir tarafından girer, öbür tarafından çıkar; bütün komşuların kurbanlarını keser. Elini öpmeye giderim ve sanki bir taş tutuyorumdur elimde! Yani bir eli benim elimin iki üç misli gibidir. Gelişmiş, kullanılmış el. O sert toprakla ve o sert iklimle insanların hem fizikleri hem de mizaçları sertleşiyor. İbn-i Haldun çok haklı bu konuda. Yani Kuzguncuk; bu önemli özellikleriyle medeniyetin yaşamasına, kök salmasına son derece müsait bir zemin.

A.Ç.K: Peki hayatınızda hiç Kuzguncuk olmasaydı, hiç buraya gelmeseydiniz, Kuzguncuk'u sadece dizilerden seyreden bir insan olsaydınız; hayatınızda ne eksik kalırdı?

"Kuzguncuk'u Hiç Tanımasaydım..!"
Bir sinema ya da bir dizi düşünün!

O dizinin içerisinde yaşadığınızı düşünün. Oynadığınızı değil, yazdığınızı değil; çok hoşunuza giden o filmin içerisinde yaşadığınızı düşünün. Sanki böyle bir güzelliğin içerisinde yaşamaktan mahrum kalırdım diye düşünüyorum. Çünkü burası gerçekten de kalemle çizilmiş gibi! Ben karikatürünü yapmışım, bizim çizirlerden Ergün Gündüz illüstrasyonunu yapmış, burada ki hocalardan bir kısmı yağlı boya tablosunu

yapmış gibi. Ne derler? Muhteşem bir kompozisyon. Yani tarif edilmeden çizilmiş bir tablo gibi. Çok doğal. Kendiliğinden bir tablo. O tablonun içerisinde, o filmin içerisinde yaşamak nimetinden mahrum olmak ve öyle bir şeyin eksikliğini hissetmek gibi bu! Burada birçok film çekimleri yapılır, diziler ve reklamlar çekilir ama burası doğal bir çekim platosu gibidir aslında. Sanki gelip, burası böyle olsun şurası şöyle olsun diyerek çizmişsiniz gibi! Tabi artık buraya ne filmcinin girmesini ister insanlar, ne dizicinin ne de reklamcının. İlk zamanlar dükkanlar müşteriden dolayı o kadar mutlulardı ki anlatamam. Dışarıdan nüfus geliyordu, alışveriş oluyordu. Bir süre sonra ise bir doyunluk hissi oluştu. Hatta doyma hissi, bir kusma hissine dönüştü açıkçası. Yoruldu insanlar ve **"Bu diziciler filmciler nereden girdi hayatımıza!"** noktasına geldiler. Buranın

bir kültür semti olduğunu, İstanbul'un kültürel anlamda önemli bir habitatı olduğunu bilmek gerek. Onun içerisinde yaşıyor olmanın getirdiği sorumluluğu hissetmek ve bu nimete şükretmek gerek. Korumak ve şükretmek gerek.

Bir de nasiptir her şey. Demek Kuzguncuk'un havasını solumak, suyunu içmekten yana nasibimiz varmış. **"Nasibin yoksa dayak bile yiyemezsin!"** der eskiler. Buranın üzerimizdeki sertliği, çoraklığı alan ve insanı yumuşatan bir tarafı var. Eskiden cellatlık, gassallık, kasaplık gibi can almayla ilgili ruhu yoran mesleklerle uğraşanları bir zaman bahçıvanlık, çiftçilik gibi işlere verirmiş. Rehabilit ediyorlar aslında! Osmanlı'da özellikle kanunmuş bu. Kasaplar altı ay çalışabilirmiş mesela. Çünkü insandaki merhamet duygusu yara alıyor, psikoloji değişiyor. İnsan kese kese ya da can ala ala, merhamet duygusunu kaybedebilir Allah korusun!

Mezarcıya, cellada, kasaba kız vermeme yönelimi de bundandır hep. İşte bunlar olmasın diye; kanun gereği altı ay can alıyorsa altı ay da çiçek büyütür, dal yeşertirmiş o insanlar. Bu çoğu kültürde yoktur ve çok tevhidi bir şeydir. Bütüncül, hayati bir bakıştır. Müthiş bir perspektiftir. Kuzguncuk da bu bütüncül bakıştan çok şeyler taşıyor ve bunu ancak onu yaşayanlar görebiliyor. Uzaktan çok da görülemeyecek nüanslar var...

A.Ç.K: Son sorumuz da şöyle olsun Üstadım... Heredot Cevdet Kuzguncuk'ta neyi temsil ediyor? **Ülkeyi Heyecanlandıran Adam: "Heredot Cevdet"**

H.K: Heredot Cevdet; meczup mudur, akıllı mıdır, deli midir pek bilemediğimiz değişik bir karakter. Bütün o anlattıklarının bir kısmı, Kasımpaşa'daki mahallemizden. Bir kısmı da Yenişehir'den, oradaki kahvehanelerden. Zaten Cevdet'i Cevdet Paşadan, onun tarihinden aldık. Ahmet Cevdet Paşa ve Herodot. Birini Bahadır Özdenler yaptı, ötekini de Raci Şaşmaz. Heredot'la Cevdet'i mikserleyip Heredot Cevdet yaptılar.

Benim gençliğimde, çocukluğumda karşımdaki kahveye gelen biri vardı. Elinde saz vardı fakat sazın sapında da bir sürü zil vardı. Çok garip bir adamdı! Ala Geyik derlerdi adama. Akıllı mıdır deli midir belli olmayan biriydi o da. Bir takım hikâyeler anlatırdı işte. Türk tarihinden anlatır, Roma'dan anlatır, Sezar'ı anlatır, Brutüs'ü anlatır; anlatır da anlatır! Sonra tam yükselme yerinde, bir taraftan sazı çalar sonra da zillerle efektini yapar. Şingir şingir, şingir şingir bir şeyler yapar. Orada vurgu verir yani! Nasıl dizilerde arkada bir heyecan müziği olur, aynen öyle. Sazın sapına astığı küçük küçük zillerle efekt yapardı hep. Karakterin bir kısmını da oradan aldım yani. Bir de Ermeni vatandaşların oturduğu bir filozof

kahvesi vardı. Oraya da böyle acayip bir adam gelirdi. Bunların hepsinden bir şeyler aldık yani. Ama bütün bunların ortak noktası, kültürümüzdeki anlatı geleneği...

A.Ç.K: O dönem Heredot Cevdet karakteriyle Türkiye'yi heyecanlandırdınız. Herkes bir heyecanlandı! Herkes bir cezbe geldi, herkes bir tarihe merak saldı. Yani tarihe olan doğal merakımız şahlandı birden.

"Kişi Kulağından Tavlânır..." Şöyle bir gerçek var ki; dinlenen şey okunandan daha etkilidir, çok zor unutulur. Ruha geçer çünkü! Hem ruha, hem kulağa. Tonlama, ses, yüz ifadesi, mimik derken; görsel hafıza ruh hafızasına geçer. Dolayısıyla anlatılan bizim kültürümüzde daha çok yer tutar. Şimdi hayatımızda yazı var diye sözün daha etkisiz olduğunu düşünüyoruz. Ama çok daha etkili olduğu aşikâr. Bizim kültürümüzde var olan bu anlatma hadisesi çok önemlidir. Heredot Cevdet de anlatarak heyecanlandırdı bizi. **Zaten kişi kulağından tavlânır derler.** O da bunu yaptı bize...

HOŞGELDİN RAMAZAN

Kuzgun Kahvesi

Dünya Mutfağı Kahvaltı Kuzguncuk'ta
Lezzetin Tek Adresi

Kuzgun Kahvesi
Dünya Mutfağı & Kahvaltı 🍳🍰
✨ Kuzguncuk'ta Lezzetin Tek
Adresi ✨
Kuzguncuk Mahallesi İcadiye
Caddesi No:25 Üsküdar İstanbul,
İstanbul, Turkey

Kuzguncuk,İcadiye Cd.No:25, Üs

Cafe 2 Herkese Hayırlı Ramazanlar!

Yıllardır el yapımı pizzalarımız ve sade ama doyurucu burgerlerimizle tanınıyoruz; özenle seçilmiş malzemelerle hazırladığımız lezzetlerimizde klasik tatları küçük sürprizlerle buluşturuyoruz. Kuzguncuk İcadiye Caddesi'ndeki butik mekânımız, Ramazan boyunca da iftar sonrası sıcak sohbetlere ve keyifli molalara ev sahipliği yapmaya devam ediyor.

☎ (0216) 391 74 74

📷 cafeiki

No:2/2A, İcadiye Caddesi Tenekeci Musa
Sokak Kuzguncuk Mahallesi, Kuzguncuk,
34674 Üsküdar/İstanbul

Kuzguncuk'ta Zamana Direnen Bir Tat: Dilim Pastanesi

Kuzguncuk'ta bazı dükkânlar vardır; tabelasından çok hatıralarıyla tanınır. Kapısından girildiğinde yalnızca bir vitrin değil, geçmişten bugüne taşınan bir mahalle hikâyesi karşılar insanı.

Dilim Pastanesi, işte bu hikâyelerden birinin sessiz ama ısrarcı taşıyıcısı. Yıllar boyunca aynı sokakta, aynı sıcaklıkla hizmet veren **Dilim Pastanesi**, 1 Ağustos 2024 tarihinde kardeş ortaklarından devir almarak üçüncü nesle emanet edildi. Bu devir, yalnızca bir anahtar teslimi değil; emeğin, sabrın ve esnafliğin kuşaktan kuşağa aktarılması anlamına geliyor. Tezgâhın arkasındaki ustalık değişse de, pastanenin ruhu yerli yerinde duruyor.

Üsküdar'ın bu kendine has semtinde **Dilim Pastanesi**, değişime teslim olmadan ayakta kalmaya çalışan bir mahalle esnafı olarak varlığını sürdürüyor. Yeni nesil tüketim alışkanlıklarına karşı, geçmişten gelen değerleriyle direniyor; çünkü bazı tatların ve bazı mekânların aceleye gelmemesi gerektiğini hatırlatıyor.

İstanbul'un hızla dönüşen yüzü icinde **Dilim Pastanesi**, üç kuşaktır aynı duyguyu yaşatmaya devam ediyor.

📍 Pasalimani Caddesi No:126/2, Kuzguncuk ☎ 0216 424 32 60 – 61
📱 @dilimpastanesi_kuzguncuk

BOĞAZIÇI EMLAK

BOĞAZIÇI EMLAK

0216 310 20 24-0532 625 88 78

BOĞAZIÇI EMLAK

icadiye caddesi No:23/A

0532 625 88 78

Ramazan ayı; sağlık, huzur ve bereket getirsin.
Bu mübarek ayda umutlarımız çoğalsın, dayanışmamız güçlensin.
Sevdiklerinizle birlikte hayırlı Ramazanlar...

Kuzguncuk Emlak

"GEÇMİŞTEN BUGÜNE
KUZGUNCUK'UN EMLAK HAFIZASI."

KUZGUNCUKTA BOĞAZA BİR ADIM MESAFEDE YALI DAİRESİ!

✓ 58.000.000 TL

- ✓ 2+1 – 80 m² kullanışlı planı
- ✓ Aydınlık yapısı ve eşsiz konum
- ✓ Hem yatırım hem yaşam için ideal bir fırsat

KUZGUNCUK DA CADDE ÜSTÜ MÜSTAKİL BİNA

✓ 20.000.000 TL

- ✓ Kuzuncuk da Cadde üstü
- ✓ 50 m2 taban oturumlu
- ✓ 4 katlı 2 ci derece tarihi eser
- ✓ Müstakil bina

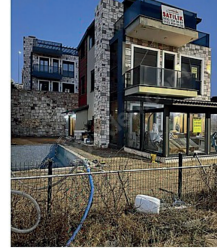
ALTUNİZADE 'DE OFİS İŞYERİ

✓ 25.000.000 TL

- ✓ Altunizade'de Academic Hospital'ın Karşısında
- ✓ Yeni Plaza katı bağımsız daire
- ✓ Bina yapım yılı 2019
- ✓ Otoparklı
- ✓ Yangın merdivenli
- ✓ Metroya 5 dakika mesafede
- ✓ 3.kat net 150 m2 2+1 Büyük ferah ofis

REVA EVLERİN DE 5+1 EŞYALI SATILIK VİLLA

✓ 25.000.000 TL

- ✓ Arsa Alanı: 400 m²
- ✓ Kat Sayısı: 3 Katlı Oda Sayısı: 5+1
- ✓ Durumu: Eşyalarıyla birlikte verilecektir. (Eşyalar sadece 20 gün kullanılmıştır.)
- ✓ Muhteşem deniz ve doğa manzarası
- ✓ Özel yüzme havuzu
- ✓ Şömine Kapalı veranda Modern mimari
- ✓ Geniş teras ve balkonlar Aydınlık, ferah iç mekânlar

İcadiye Cad. No:13 Kuzguncuk/
Üsküdar-İstanbul Üsküdar
İstanbul / Türkiye

Kuzguncuk Emlak
0 (216) 391 36 69